

Tiskovina
Priloga glasniku od leta 1992

tabor

revija Zveze tabornikov Slovenije,
nacionalne skavtske organizacije

oktober 2012, letnik LVII

ROT 2012

Skavtske igre

Tema meseca:
Stari taborniki

Kolofon

Glavni in odgovorni urednik
Miha Bejek (miha.bejek@gmail.com)

Urednik fotografije
Nace Kranjc (nace.kranjc@gmail.com)

Urednica sklopa Igra
Petra Grmek (5ra.grmek@gmail.com)

Oblikovanje
Igor Bizjak (bizi@rutka.net)

Lektoriranje
Vesna Bitenc

Novinarji in sodelavci
Barbara Bejek, Jaka Bevk, Gašper Cerar,
Borut Cerkvenič, Teja Čas, Tea Derguti,
Mojca Galun, Iztok Hvala, Primož Kolman,
Žan Kuralt, Andrej Lenič, Nina Medved,
Frane Merela, Jona Mirnik, Urša Može,
Boris Mrak, Tadej Pugelj, Lucija Rojko,
Tadeja Rome, Tomaž Sinigajda, Tomaž
Sterniša

Naslov uredništva
revija.tabor@gmail.com

Izdajatelj
Zveza tabornikov Slovenije
Parmova 33, Ljubljana
01/3000-820
zts@guest.arnes.si

Predsednik izdajateljskega sveta
Igor Bizjak

Grafična priprava in tisk
Tridesign d.o.o., Ljubljana

Naklada
6400 izvodov

Revija Tabor sofinancira Ministrstvo za
izobraževanje, znanost, kulturo in šport
RS.

Cena posameznega izvoda je 2,09 €, letna
naročnina je 20,86 €, cena za tujino pa letna
naročnina s pripadajočo poštnino. DDV je
vštet v ceno. Transakcijski račun: 02010-
0014142372. Upoštevam le pisne odpovedi
do 31. januarja za tekoče leto.

Poštnina plačana pri pošti 1102 Ljubljana.

Revija Tabor je vpisana v razvid medijev
Ministrstva za kulturo RS pod zaporedno
številko 792.

ISSN 0492-1127

Z naravo

Foto: Iztok Hvala

Zdravo, tabornice in taborniki!

Pri vas že kaj diši po kostanju? Prihaja ta lepi jesenski čas, ko nas narava razvaja s še zadnjimi sadovi, preden si čez zimo odpočije. A prosim, ohranite zdravo mero pri nabiranju jesenskih plodov. V zadnjih tednih so bili gozdovi polni gobarjev, ki so ponekod praktično pustošili po dragoceni podrasti. Gobe so izredno pomemben del gozdnega ekosistema in mnoge med njimi so zaščitene, a le redki vedo, katere. Žalostno je, ko se človekova nenasitnost izrazi tudi v naravi. Saj zato, ker je nekaj zastonj, še ni treba vzeti vsega. Očitno je še daleč do tega, ko bomo vsi dojeli, da lahko v naravi in od narave živimo le, če pustimo tudi njej preživeti. Enako je v odnosih s soljudmi.

Podobno žalostna je zgodba o odstrelu volkov v Sloveniji. Pa sploh ne gre za to, ali gre za krivolov ali dovoljeni odstrel. V Sloveniji živi od 30 do 40 volkov, populacijo pa se z odstrelom tako omejuje, kot bi šlo za največjega človekovega sovražnika. Pozabite na strašnega volka iz Rdeče kapice - ne ogroža nas volk. Prestrašeno drobnico pa se da z nekaj dodatnega truda dovolj zaščititi. Slučajno sovpada, da bo v nekaterih kinodvoranah kmalu igral po resnični zgodbi posnet film Med volkovi (Entrelobos) - priporočamo ogled.

Taborniki radi rečemo, da je narava naš drugi dom. Res? Poskrbimo torej zanjo. V založbi ZTS je nedavno izšel prenovljen priročnik V naravo, kjer je zbrana vrsta nasvetov, da bo naše bivanje v naravi prijetno tako za nas kot za naravo. Še pred priročnikom pa seveda preberite novo številko revije, ki ponuja nove ideje za vodove sestanke, poroča o številnih akcijah, odpira razpravo o bolj aktivnem vključevanju starih tabornikov v organizacijo in še marsikaj.

Z naravo k boljšemu človeku!

Miha Bejek, glavni urednik

Aktualno

- 4 Novice / Propagande in novi člani in Spet na kupu
- 5 Novice / Pridno in delovno
- 6 Novice / Na izletih
- 7 Novice / Fotka meseca in Slavnostno

Igra

- 8 Veščine / Taborniške zvezde
- 9 Veščine / Naredi sam: Senčno gledališče

Dogodivščina

- 12 Veščine / Z vozli do zapestnice
- 14 Naredi sam / Kako nasadimo sekiro?
- 15 Faca vod / Janezi

Raziskovanje

- 16 Taborniki in njihovi poklici / Tina Bržan, pravnica
- 17 Orientacija / Skica terena - zabava ali groza?
- 18 Kosobrinovi pripravki / Paprika
- 19 Astronomija / Poletni trikotnik
- 20 Gremo v naravo / Kuhanje "kave"
- 22 Taborniška skrinja / Skavtske igre

Aktualno

- 24 Tema meseca: Enkrat tabornik, ponovno tabornik
- 28 Stran vodstva ZTS / Kompleti priročnikov in Članarina 2013
- 29 Kritično oko / Taborniški kroj - večna tema
- 30 Mednarodno / Vrh Svetovne organizacije skavtskega gibanja

- 31 Mednarodno / Na sestanku Svetovnega skavtskega komiteja
- 32 Strokovno / Največ zanimanja je požel Čuvaj ognja
- 33 Reportaža / Bazovica 2012
- 34 Reportaža / ROT 2012
- 36 Od rodov / Vodniški tečaj JPN
- 37 Od rodov / Vodniški tečaj Obljubljanskega območja

- 38 Od rodov / Pikina velenjska mini avantura
- 39 Od rodov / Taborniki na največjem otroškem festivalu in Obisk živalskega vrta
- 40 Od rodov / 60 srebrnih let in Vinetou v rajju pod Uršljo goro
- 41 Od rodov / Med iskrenimi ljudmi

Razvedrilo

- 42 Pod filmskim platnom / Novi slovenski filmi
- 43 Pod filmskim platnom / Volkovi in otroci
- 44 Zgodba za taborni ogenj / Kaj je pingvinom prineslo poletje
- 45 Iz taborniške pesmarice / Sladka kot med

Aktualno

- 46 Koledar akcij
- 47 Zadnja plat

Fotografija na naslovnici: Nace Kranjc

Septembrsko ogrevanje

Besedilo: Uredništvo

Za nami je prvi mesec novega taborniškega leta in rutke so spet vsak teden v uporabi. Na splošno je september minil še bolj umirjeno, poleg vpisa in uvodnih sestankov pa je bilo tudi že nekaj večjih akcij in priložnosti za prava taborniška druženja.

Propagande in novi člani

Septembra je čas, da se k tabornikom vpišejo novi člani, da ne bo dolgčas poleti na novo izobraženim vodnikom. Pred tem se je treba ustrezno predstaviti mladim, ki še niso taborniki, zato so rodovi v preteklem mesecu izpeljali mnogo propagandnih akcij. Načinov predstavitve taborniških dejavnosti je bilo vsaj toliko, kot je rodov. Mnogo jih je šlo po lokalnih šolah in se predstavilo najmlajšim. Nekateri so izkoristili občinske ali druge lokalne prireditve, kjer so širši javnosti predstavili svoje dejavnosti. Še posebej zabavni so vikend propagandni tabori, spoznavni pikniki in izleti, kjer lahko otroci in mladi še bolj izkusijo taborniški duh.

Tudi tisti, ki niso prišli na katero od propagandnih akcij, so o tabornikih zagotovo kaj izvedeli iz medijev, na primer v prispevku o tabornikih in skavtih v oddaji Preverjeno na POP TV ali v članku o kompetencah, ki jih pridobijo taborniki, objavljenem v časniku Delo.

Dobra beseda o tabornikih očitno hitro kroži, saj rodovi poročajo o visokem vpisu novih članov. Kot smo izvedeli na septembrskem kolegiju načelnika ZTS v Bohinju, tako velik vpis marsikje predstavlja težavo, saj preprosto ni dovolj vodnikov, ki bi delali z vsemi, ki bi se pridružili tabornikom. V kratkem bodo zato po območjih organizirane razprave o tem, kako se lahko ZTS in rodovi pripravijo in odzovejo na povečan interes za taborništvo v družbi.

Republiško orientacijsko tekmovanje. Foto: Gregor Mlinar

Spet na kupu

Začela se je tudi nova sezona taborniških akcij. Že tradicionalno je **Rod snežniških ruševcev Ilirska Bistrica** na začetku septembra s Taborniškim odbojgarskim tekmovanjem na mivki (TOTeM) poskrbel za športne navdušence. Prav tako tradicionalno je bilo druženje na Bazoviški gmajni, ki ga - v zadnjih letih združenega z orientacijskim tekmovanjem BOP - organizira **Rod Modri val Trst - Gorica**.

Še posebej aktivni so bili taborniki na šaleškem koncu, kjer je **Rod Jezerski zmaj Velenje** organiziral Velenjsko mestno in Mini avanturo in akcijo Ni nam vseeno, na Pikinem festivalu pa so tudi letos zabavali otroke.

Vrhunec meseca je bilo seveda Republiško orientacijsko tekmovanje, ki je letos v organizaciji ZTS in **Rodu zelenega žirka Žiri** potekalo po hribih in dolinah v okolici Žirov. Več si preberite v reportaži z akcije.

Precej manj formalno, zato pa še bolj zabavno, so se imeli taborniki iz več rodov na swing večeru, ki ga je pripravil **Rašiški rod Ljubljana**. Plesalci swinga so jih naučili osnov in nato so seveda skupaj plesali.

Barvanje ograje vrta v Logatcu. Foto: RS Logatec

Motivacijska pica. Foto: RLG Pesje

Pridno in delovno

Tokrat so se z družbenokoristnim delom izkazali taborniki **Rodu Srnjak Logatec**, ki so zarjavelo ograjo pri logaškem vrtcu prebarvali v žive barve; taborniki **Rodu Topli vrelec Topolšica** so na novem pločniku risali metuljčke, ki bodo otrokom pomagali varno priti v šolo; z uporabniki sežanske enote Varstveno delovnega centra Koper pa so se družili taborniki **Rodu kraških j'rt Sežana**. **Rod stražnih ognjev Kranj** je sodeloval na delovni soboti osnovne šole, skupaj z gasilci in drugimi društvi so se med drugim poučili o pravilni evakuaciji.

Začetek leta je tudi čas za načrtovanja, zato so vodstva mnogih rodov izpeljala posvete. Načrte za novo taborniško leto so tako pilila vodstva **Skalnih taborov** iz Domžal, **Enajste šole** z Vrhnike, **Snežniških ruševcev** iz Ilirske Bistrice, **Stražnih ognjev** iz Kranja, **Lilijskega griča** iz Pesja, v kočo nad Krvavcem so se odpravili taborniki **Rašiškega rodu**, vodstvo **Rodu Samorastniki Ljubljana** pa je navdih iskalo na seniku kmetije Soud v Radomljah.

Motivacijski vikend posvet Rodu Jezerski zmaj. Foto: RJZ Velenje

Posvet Samorastnikov na seniku. Foto: RSa Ljubljana

Na izletih

Medtem ko nekateri leto začnejo bolj počasi, so drugi že v polnem zagonu. Klub grč **Rodu Severni kurir** iz Slovenj Gradca se je s kolesi odpeljal na 276 km dolgo turo ob reki Dravi, člani **Rodu Srnjak Logatec** so se odpeljali na izlet v Minimundus v Celovec. Prav tako v tujino so se odpravili taborniki **Rodu Črno jezero Slovenska Bistrica**, in sicer v Gardaland.

Za rodov izlet je **Rod Črna Mrava Ljubljana** izbral Veliko planino, tabornike **Rodu kraških viharnikov Postojna** je zamikala Gorenjska in Planinski muzej v Mojstrani, za izlet v hribe pa so se odločili tudi v **Rašiškem rodu iz Ljubljane**.

Zmajev rod iz Ljubljane je za prvi akciji izbral izlet v Sračjo dolino za mlajše in obisk adrenalinskega parka za starejše člane, taborniki **Rodu Enajsta šola Vrhnika** pa so dan preživel v ljubljanskem živalskem vrtu.

Taborniki **Rodu gorjanskih tabornikov Novo mesto** so izpeljali pravi robinzonski vikend, člani **Rodu kraških jeklarjev Ravne na Koroškem** pa so dan preživel z Vinetoujem. PP-ji **RJZ Velenje** in **RKJ Ravne na Koroškem** so na Obretanovem preživel pester motivacijski vikend ob družabnih igrah in večernem vzponu na Uršljo goro.

Koroški jeklarji pomagajo Vinetouju. Foto: RKJ Ravne

Stražni ognji v arboretumu. Foto: Tea Derguti

Kolesarska tura ob Donavi Rodu Hudi potok.
Foto: Marko Dedič - Dedo

Novembrski Tabor

Prispevke in informacije za novembrsko številko Tabora zbiramo na naslovu revija.tabor@gmail.com. Uredništvo si pridržuje pravico do presoje o objavi in krajšanju prispevkov. Rok oddaje člankov je 25. oktober!

Uredništvo

Častna straža ob spomeniku bazoviškim junakom. Foto: Breza

Fotka meseca

Taborniške Pike Nogavičke na Pikinem festivalu.

Foto: Lana Semečnik

Slavnostno

Pri toliko rodovih ima vedno kateri "rojstni dan". Tokrat je bilo še posebej praznično na severnoprimeškem koncu, kjer so 60 let delovanja proslavljali taborniki iz **Rodu Mladi bori Ajdovščina** in iz **Rodu srebrnih krtov Idrija**, 50-letnico pa so obeležili v **Rodu kranjskega jegliča Spodnja Idrija**. Vsem iskreno čestitamo!

Na nekoliko drugačni slovesnosti so sodelovali zamejski taborniki **RMV Trst Gorica**, ki so v Bazovici že tradicionalno držali častno stražo ob

spomeniku v čast bazoviškim junakom, prvim žrtvam fašističnega režima. S častno stražo pa so spomin na bazoviške žrtve ob spomeniku v Prešernovem gaju v Kranju počastili tudi **kranjski taborniki**.

Na spominski prireditvi osvoboditve zavezniških ujetnikov v Beli krajini je Zveza združenj borcev NOB podelila priznanje **Rodu kraških j'rt Sežana**, in sicer za urejanje spominskih obeležij v vasi Geršiči, kjer poleti že več let taborijo.

Novice pripravlja uredništvo Tabora in predstavljajo pregleden izbor taborniškega dogajanja v preteklem mesecu. Sestavimo ga iz informacij, ki jih dobimo od rodov in ki jih sami izbrskamo na vaših spletnih straneh. Za čim bolj točne podatke vabimo rodove, da nam na naslov revija.tabor@gmail.com sami pošljete kratko informacijo, kaj ste počeli v preteklem mesecu. Zelo bomo veseli tudi fotografij.

Še vedno ste vabljeni, da sami napišete kratko novico za rubriko Od rodov (do 1000 znakov s presledki), ki jo bomo po lastni presoji objavili glede na razpoložljiv prostor v reviji.

Taborniške zvezde

Besedilo in risbe: Petra Grmek

Pri tabornikih najdemo takšne in drugačne zvezde: pionirca, ki zakuri ogenj še na tako deževnem bivaku ali orientacista, ki najde pravo pot tudi v največjem brezpotju. Najdemo pa tudi tabornike, ki ob vsakem večernem ognju naredijo pravo predstavo - tako, "za prodajat vstopnice in lepiti plakate". In zakaj se jim ne bi pridružili ter za naslednjo čajanko tudi vi pripravili take predstave?

Za začetek običajno poiščemo vsebino naše predstave. Ta se lahko skriva v knjigah, pravljicah ... Najboljše pa so po navadi taborniške dogodivščine, ki smo jih slišali od starejših tabornikov ali pa kar sami doživeli na zadnjem taborjenju.

Že zelo zgodaj se moramo odločiti, kakšno vrsto predstave bomo pripravili - bo to kratek skeč ali daljša predstava? Mogoče bi raje pripravili lutkovno predstavo s prstnimi ali s senčnimi lutkami? Kaj pa glasbeno-plesna predstava ali celo taborniška opera?

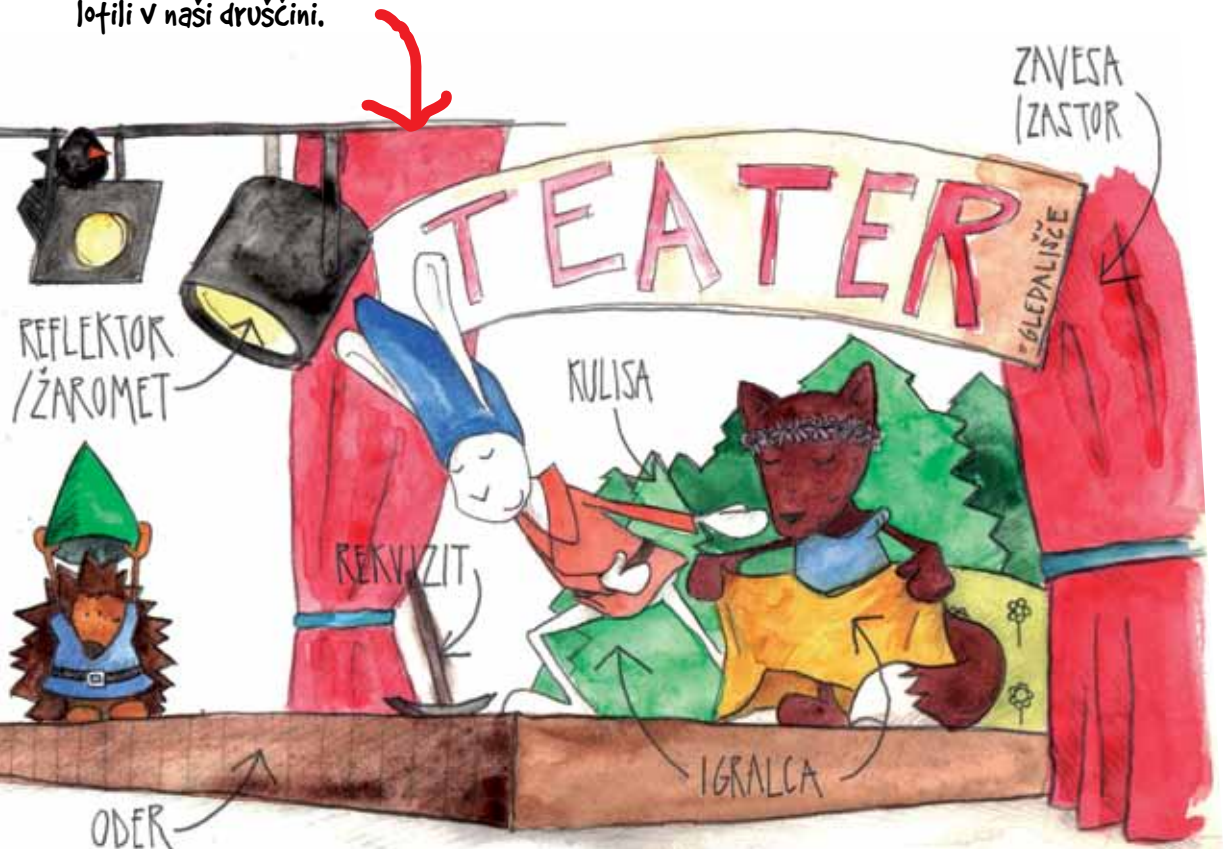
Pripravite predstavo in osvojite MČ uščino Igralec!

Tako! Čas je, da si v vodu razdelimo naloge in vloge. odločiti se moramo, kdo bo v njej igral, kdo bo poskrbel za kostume (ali lutke, če gre za lutkovno predstavo), kdo za pripravo kulis in seveda ne gre pozabiti na režiserja, ki skrbi, da vse teče, kot je treba.

Sedaj, ko igralci znajo že vsa besedila, kostumograf pa je zaključil s še zadnjim šivom, je res že čas, da o naši predstavi obvestimo ves širni taborniški svet. Narišemo plakate, pripravimo vstopnice in počakamo na publiko.

Sledi najbolj delovni del priprav: vaje. Kar poglej, kako so se jih lotili v naši družini.

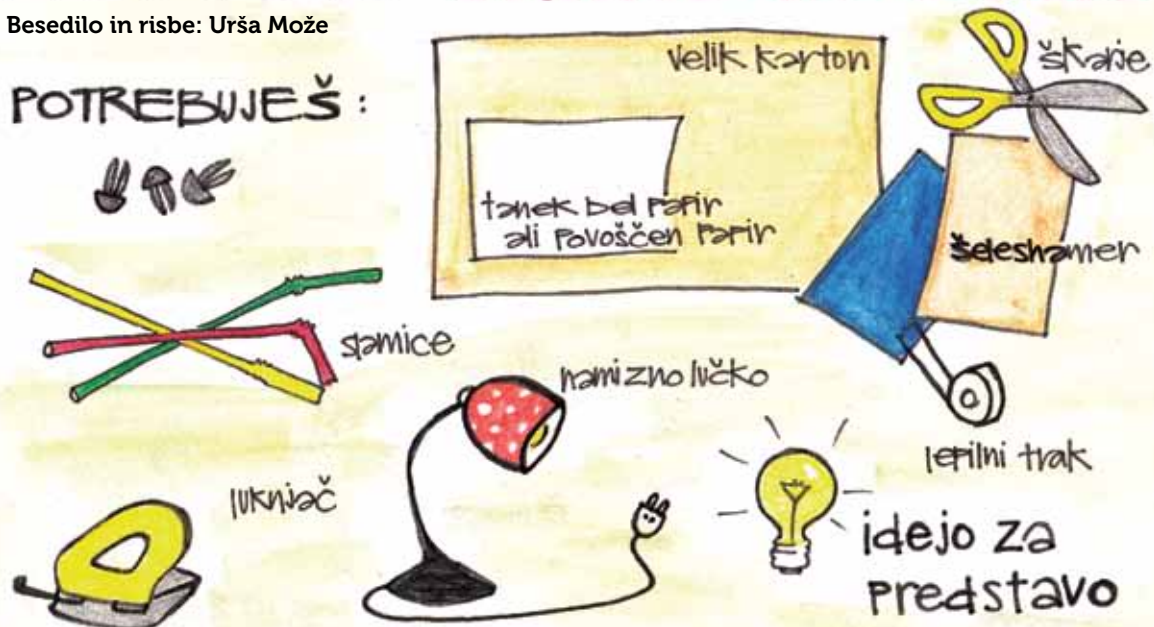
Predstava se lahko prične!

naredi sam: Senčno gledališče

Besedilo in risbe: Urša Može

POTREBUJEŠ :

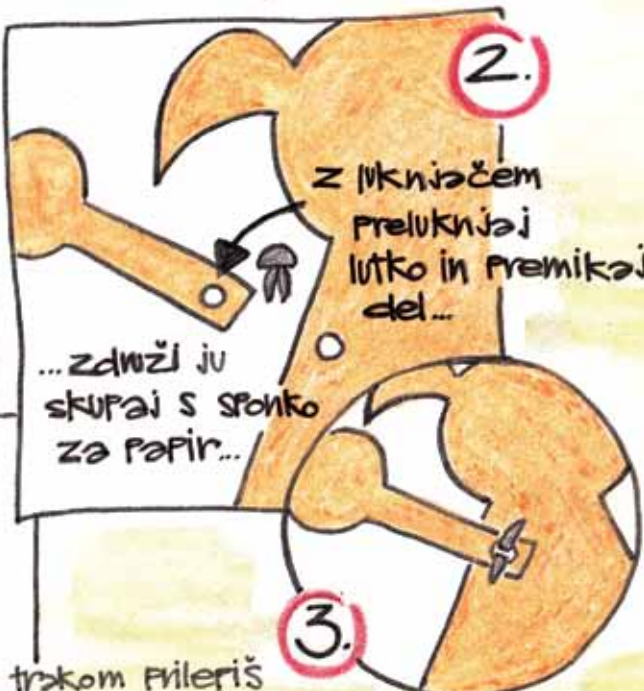

IZDELAVA LUTK :

1. Iz šeststomerja izreži obliko lutke, ki bo nastopala v tvoji predstavi. Posebej izreži del lutke, za katerega želiš, da se premika.

2. Z luktjačem preluktaj lutko in premikaj del...
 ... združi ju skupaj s sponko za papir...

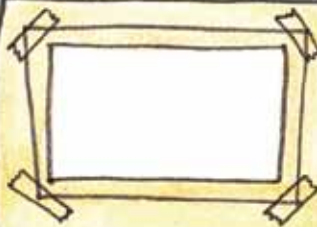
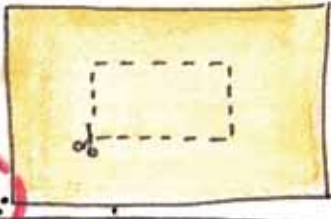
4. ... z letilnim trakom prilepiš na lutko stamico, ki bo služila kot držalo, drugo stamico pa prilepiš na premikajoči del.

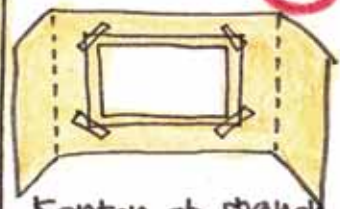

IZDELAVA GLEDALIŠČA IN KULIS :

1. V sredino kartona izreži luknjo, ki bo manjša od tankega belega papirja

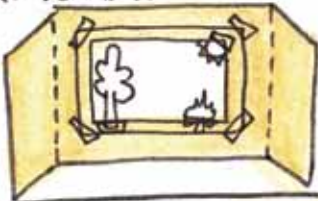

2. čez luknjo nalepi tanek bel papir...

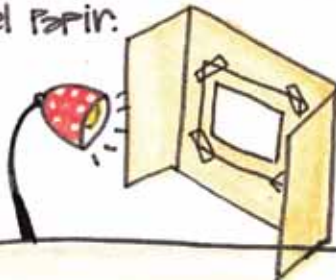

3. Karton ob straneh preloži in ga postavi pokonci, da dobiš gledališče.

4. ... iz šelestranskega izdelaj kulise, z kerilnim trakom jih pritrdi na tisto stran gledališča, kjer bodo igralci.

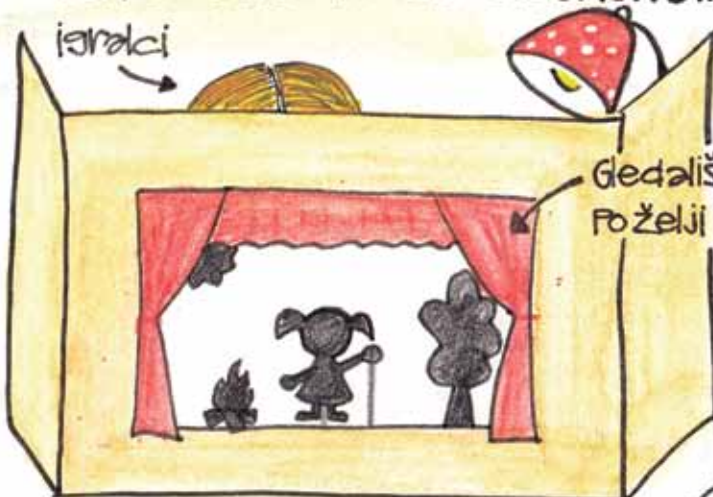
5. Lučko postavi tako, da bo svetila iz strani kjer so igralci na bel papir.

sedaj potrebuješ le še občinstvo...

oči

igralci

Gledališče lahko poželji tudi okrasiš

občinstvo

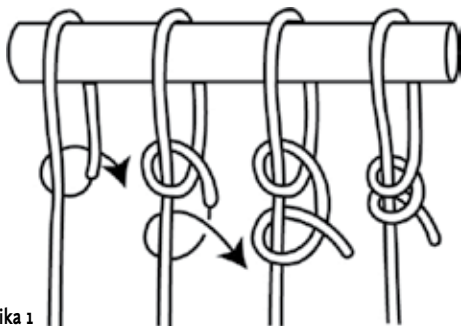

Z vozli do zapestnice

Besedilo in fotografije: Sara in Mojca Galun

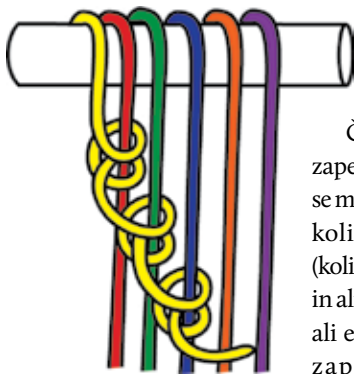
Makrame je tehnika izdelovanja okrasja, kjer vzorec ustvarjaš s pomočjo vozlov. Uporablja se za izdelavo nakita, obeskov ali okraskov na blagu, izdelajaš pa si lahko tudi pas ali kaj bolj zahtevnega, recimo torbico.

Najbolj osnovni vozle je pol vozle. Z njim se potem lahko igraš: ga obrneš, menjavaš vrvice (barve), delaš različne razdalje med vozli, ga bolj ali manj zatisneš, ... in tako nastajajo novi vzorci. Zaradi lepše oblike se po navadi dela po dva pol vozla, tako dobimo nam dobro znani vpleteni vrzni vozle. Lahko pa uporabimo tudi vpleteni kavbojski vozle.

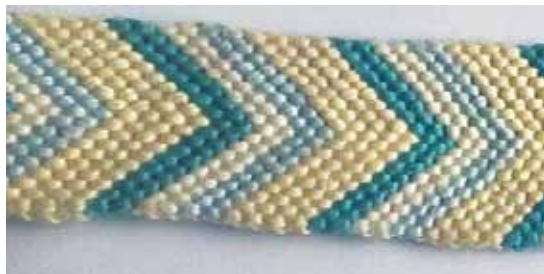
Slika 1

Verjetno najbolj poznana oblika nakita iz vrznic so zapestnice prijateljstva. Po navadi se izdelajo iz pisanih niti (kot se uporabljajo za gobeline). Prav lepe nastanejo tudi iz konopljene vrvi, ki ji taborniki rečemo kar "konoplja". V trgovinah za prosti čas se lahko kupi barvne konoplje, lahko pa vrv z barvami za blago pobarvaš kar sam. Tudi barve lahko izdelajaš sam, tako da uporabiš borovnice za vijoličasto, vino za rdečo in špinačo za zeleno barvo.

Slika 2

Če želiš narediti zapestnico prijateljstva, se moraš najprej odločiti, koliko različnih barv (koliko niti) boš uporabil in ali bodo barve dvojne ali enojne. Pri enojnih zapestnicah dobiš poševne črte različnih barv.

Pri dvojnih zapestnicah dobiš vzorec v obliki črke V. Za to obliko potrebuješ po dve vrvice vsake barve, ki ju razporediš zrcalno (a1, b1, c1, c2, b2, a2). Najprej s c1 narediš vrzni vozle na c2, nato na b2 in a2 - kot pri enojni zapestnici. V nadaljevanju s c1 narediš še obrnjen vrzni vozle (kot na sliki 1).

Če vrvice med sabo križajaš, dobiš tudi druge vzorce (srčke, XOXO, imena). Vrvice se lahko kombinirajo z bunkicami. S trenutno zelo popularnimi Swarovski kristali, pravilno izbrano barvo in morda kakšno kovino (npr. zaponko) lahko iz otroških zapestnic prijateljstva narediš tudi zelo lep "nakit za odrasle".

Druga preprosta oblika zapestnic je narejena z ambulantnimi oziroma z babjimi vozli. Za izdelavo običajno potrebuješ 4 vrvice (srednji dve sta osnovnici), vozlaš pa okoli vseh vrvic.

Zapestnice iz konoplje so preproste. Za izdelavo običajno potrebuješ 4 vrvice (srednji dve sta osnovnici). Obstajajo različne variante:

- ambulantni vozli,

- babji vozli,

- ambulantni vozli na razdalji,

- vpleteni kavbojski vozli,

- pol vozli.

Če vse naštete že poznaš, poskusi še s temi:

- navadna kitka z bunkicami,

- dodatki z bunkicami,

- ribja kost - navodilo v angleščini s slikami dobiš na: <http://www.ohsoprettythediaries.com/2012/04/diy-fishtail-friendship-bracelet.html>.

Na internetu lahko poiščeš še marsikateri drugačen vzorec. Veliko sreče pri vozlanju!

Izdelaj zapestnico,
spoznaj še druge načine
uporabe urvi in osvoji
GG veščino Vrvar!

Kako nasadimo sekiro?

Besedilo in fotografije: Tomaz Sterniša

Pri uporabi sekire na taborjenju ali bivakiranju se pogosto zgodi, da se sekira razmaže. Lahko tudi počni ročaj ali pa se celo zlomi. Tako sekiro je potrebno na novo nasaditi, saj le dobro nasajena sekira omogoča varno in učinkovito delo.

Slika 1

Slika 3

Slika 2

V primeru, da je sekira razmajana, ker se je ročaj preveč presušil, je lahko dovolj že samo zamenjava ali utrditev zagozde. Delno lahko pomaga tudi, če glavo sekire namočimo v laneno olje (ali kaj podobnega). Nikoli ne namakajmo sekire v vodo! Učinek je zelo kratkotrajen, ko pa se ročaj posuši, je vse skupaj še slabše.

Vsekakor je najbolje ročaj zamenjati. Od orodja za delo potrebujemo pilo za les (rašplo), žago in kladivo. Poleg glave sekire potrebujemo tudi nov ročaj (najboljši je iz jesenovega lesa, ki je zelo prožen) in zagozdo iz trdega lesa (bukev ali hrast; plastične mi niso všeč). Sam običajno dodam še kovinsko zagozdo, ni pa nujno (Slika 1). Če imamo srečo, proizvajalec naše sekire na tržišču ponuja rezervni ročaj, ki se v glavo sekire dobro prilega. V tem primeru so potrebni samo manjši popravki. Sicer pa je potrebno ročaj obdelati tako, da se popolnoma prilega v uho sekire (Slika 2a). Zelo pomembno je, da je rezilo pravilno usmerjeno naravnost v smeri sekanja. To je takrat, ko sekiro pogledamo od zgoraj in na obeh straneh rezila vidimo enak del ročaja (Slika 2b).

Na Sliki 2b vidimo, da se na vrhu sekire ročaj ne prilega tesno v glavo sekire. Ker je uho sekire spodaj ožje kot zgoraj, je potrebno ročaj učvrstiti v glavo sekire. V zarezo v ročaju (vidimo jo na Sliki 2b), močno zabijemo zagozdo iz trdega lesa (Slika 3). Zarezo v ročaj pogosto naredi že proizvajalec ročaja. Če jo žagamo sami, moramo paziti, da zareza ni pregloboka. Običajno zadošča, če zareza sega približno tri četrtine v uho sekire. Dobro zagozdo lahko, čeprav so na voljo tudi v trgovinah, z malo vaje odžagamo tudi sami. Oblika zagozde mora ustrezati meram ušesa sekire. Na Sliki 3 je z modro črto označena primerna globina zareze, modri trikotnik pa prikazuje primerno obliko zagozde, pogled od strani. Rumeno obarvana trikotnika prikazujeta preozko ali preširoko zagozdo. Dobro pripravljeno zagozdo lahko zabijemo v ročaj samo do določene globine (rdeča črta na Sliki 3). Ostanek odžagamo, če je potrebno, zabijemo še dodatno kovinsko zagozdo in sekira je nasajena (Slika 4). Kot vidite, sega rob ročaja nekaj milimetrov nad zgornji rob ušesa sekire.

Slika 4

Janezi

Besedilo: Janezu, fotografija: Puggy

Rod Bičkova skala (RBS) iz Ljubljane je že dve leti bogatejši in številčnejši tudi zaradi enajstih fantov z Lavrice, ki se združujejo v vod z imenom Janezi. Izpeljano je iz imena vodnika, nikakor ne gre za pretirano domoljubje. Predstavljajo edino oddaljeno enoto RBS, ki se bo morda s časom razvila v kaj več. Trenutno velja, da ni nihče v vodu mlajši od 11 in nihče starejši od 13 let, a so po izkušnjah vsi že pravi borci. V kratkem času so se naučili veliko in postajajo dobri taborniki, kar so že dokazali na nekaj tekmovanjih, pa tudi poleti med postavljanjem tabora. Ne poznajo strahu pred ledeno mrzlo vodo, dež je moteč zgolj zato, ker ti pokvari pričesko, žoga je ena od najbolj zanimivih stvari na tem planetu in da, trdijo, da Justin Bieber ni "model", ki bi ga želel povabit na vodov sestanek.

Zakaj ste sploh taborniki? Radi smo v naravi in radi se učimo novih veščin, če se pri tem lahko tudi zabavamo.

Nekaj besed o vašem vodu ... Imamo hude "čupe" in na sestanke prihajamo s skiroji. Puncam smo všeč, občasno pride do zmenka, a se nikoli ne obnese. Smo najboljši in edini vod na Lavrici.

Na kaj najprej pomislite, ko se zjutraj na taboru zbudite? Kaj bo za zajtrk? Moje mrzle noge! So ukradli zastavo? Kaj bomo počeli čez dan?

Kakšne so prednosti tabornic pred ostalimi dekletji? Tabornice znajo prižgati ogenj in na njem kuhati, znajo ročno pomiti posodo in imajo bolj zanimive postave.

V čem ste vi boljši od vrstnikov? Na Lavrici poleg nas in še ene punce ni človeka, ki zna streljati z lokom. Tudi v skakanju s skiroji smo boljši od ostalih.

Bi si upali sami na pohodni tabor? Kje bi lahko nastale težave? Upamo si, lahko bi se pa zgodilo, da bi bili lačni in ne bi našli dobrega prostora za bivakiranje. Orientacija ni problem.

Katera scena iz filma Gremo mi po svoje vam je najbolj pri srcu? Jokamo za papigo, smejimo se, ko fantje kradejo jabolka in smo panično zbegani, ko srečajo planinke ...

V kakšnih vlogah se vidite pri tabornikih čez 5 let? Vodniki, kuharji in starešina. A si lahko še kaj?

Zadnje besede ... Komaj čakamo poletje, da gremo na tabor ... mogoče tudi na zlet.

V iskanju pravičnih rešitev

Besedilo in fotografija: Barbara in Miha Bejek

Za nasmejano Primorko Tino, vedno odprto za kakšno taborniško "lumparijo", Tino, ki vodi festival Tartinijevi dnevi, tisto Tino, ki pripoveduje svoje glasbene pravljice otrokom, ne bi nikoli uganili, da je pravnica in dela na sodišču. Pa vendar je tudi to Tina, natančna in zanesljiva.

Tina Bržan (RMV Portorož), pravnica

Kako in kdaj se je začela tvoja taborniška pot?

Taborniki so me popeljali v svoje vrste proti koncu osnovne šole, ko se je v Luciji ponovno obudilo delovanje rodu. Všeč mi je bilo, da se s taborniki lahko podaš nekam v neznano, noro dobro pa se mi je pri tistih letih zdelo tudi streljanje z lokom. Zraven so bili zanimivi, samosvoji, nasmejani ljudje.

Kaj si vedno sanjala, da bi rada postala?

Vedno sem sanjala, da bom postala nekdo, ki bo govoril modre reči ter ustvarjal in delil kreativnost z drugimi.

Kaj si po izobrazbi, katera šola ti je ostala v najlepšem spominu ter zakaj?

Šol in stopničk v formalnem izobraževanju je bilo na poti do pravniškega državnega izpita veliko. Ponosna sem, da sem taborniški inštruktor ter da znam pripovedovati pravljice in voditi taborjenja, kar poudarjam tudi v svojem življenjepisu - in to vedno naleti na odličan odziv.

Katere kompetence te odlikujejo?

Znam speči piškote, imam odličen glasbeni posluš, odlično se orientiram v socialni mreži (malo slabše v gozdu), znam poleteti nad izziv, ga pogledati iz vseh zornih kotov in najti v tistem trenutku in prostoru najboljšo rešitev.

Kako je taborništvo vpleteno v tvoje delo, službo?

Če hočeš razumeti pravniški sistem, potrebuješ razum. Če pa želiš doumeti pravičnost, pa potrebuješ tudi srce in človeško globino. Taborništvo ti tukaj lahko pomaga, te pocuka za rokav, da imaš pogum, da se odlepiš od stereotipa in pobarvaš pravniške sivine.

Kateri del svojega poklica oziroma službe ti je najbolj in kateri najmanj pri srcu?

Všeč mi je, ko so stvari dobro narejene, ko veš, da je spor rešen na pravičen in pravilen način. Ni pa mi všeč, ko sistem ne omogoča, da bi "pogledal izven škatle" in te sili, da sediš znotraj nekega sistema, ki se boji sam sebe, in nimaš moči,

da bi stvar osvetlil iz drugačnega zornega kota.

Kaj si na podlagi taborništva spremenila v svojem življenju in bi priporočila vsakomur?

Skozi taborništvo sem odraščala, življenje samo me je kalilo in oblikovalo preko taborniških vrednot. Pri tabornikih sem se naučila tistega pristnega tovarništva, organizacije, biti to kar sem, spoštovati drugačnost, imeti pogum, da premikam gore za projekte in ljudi, v katere verjamem. **Kako se po navadi začne tvoj delovni dan?**

Na višjem sodišču, kjer sem zaposlena kot višja pravosodna svetovalka, večinoma rešujemo pritožbe, zato je delovni dan namenjen študiju spisa in preverjanju in tehtanju argumentov ene in druge strani.

Česa si na področju svojega dela želiš v prihodnosti?

Želim si več svobode.

Skica terena - zabava ali groza?

Besedilo in fotografija: Jona

Z ekipo hodiš in hodiš. Cesta se vleče in po karti veš, da si že čisto blizu kontrolne točke, kjer se skica poti končno konča. Tam vsi rišejo. Preden najdeš organizatorja, si misliš: "Dobro, skica terena ali kroki?" Klancev je nekaj, a ne izgleda pretežko. Pogled se ti ustavi na drugih ekipah, ki se z metri sprehajajo nekam daleč: "Hm, kaj to pomeni?" Nato najdeš organizatorja, ki ti pove, da rišeš skico terena v merilu 1:1000. 1:1000?

Reakciji sta dve: zgroženost ekip, ki so hitro pravilno ocenijo, da je to merilo precej majhno in naloga ni več tako zelo preprosta, ter neprizadetost ekip, ki se v tistem trenutku še ne zavedajo, kaj to pomeni. Za takšno skico je predvidenih 20 minut mrtvega časa. Priznam, to res ni veliko. A tudi v krajšem času se da zrisati precej dobro skico. Kako?

1. Prvi korak k skici je dobra ocena okolice. Kaj bo (še) na skici? Če občutka za razdaljo nimamo, je dobro, da izmerimo razdaljo, ki ustreza radiju polkroga skice. Meritev naredimo na čimbolj ravninskem terenu. Za 100 metrov je odlična tudi primerjava z atletsko stezo.
2. S kompasom pri skici vedno izmerimo tri do pet kotov. Ti koti naj predstavljajo pomembne objekte, ki so čimbolj enakomerno razporejeni po celotnem krogu. Bolj ko so enakomerno razporejeni, lažje je nato risanje "na uč".
3. Razgiban teren gotovo otežuje merjenje razdalj. Bodimo pogumni in uporabimo tudi svoj parni korak. V klanec naredimo malo večje korake, navzdol manjše. Primerjamo razdalje, vzamemo povprečje

- in narišemo. Brez kompliciranja - metoda deluje, sploh če jo večkrat uporabimo. Veliko točk pri ocenjevanju skice prinesejo razmerja med objekti, ki so pravilna, če se okoli sprehaja vedno isti član ekipe.
  4. Kompas na ploščici je "zakon". Ko imamo zrisane glavne izbrane objekte, naj se risar sam sprehodi naokoli in riše. Kompas skrbi, da je list vedno usmerjen, med dvema objektoma pa le ni tako težko narisati "tisto cesto in nekaj dreves". Če risarja za objektom preseneti še kaj, naj to izriše sam - kompas ima, noge pa tudi. Ostali člani ekipe med tem dokončajo katere druge izdelke.
  5. Teren na skici vsaj nakažemo, saj tako hitro dobimo dodatne točke. Kje se dviga in kje spušča pa že znamo oceniti, kajne?
- Pri skici velja omeniti še to, da določena mera flegmatičnosti ne škodi. Pomembnejše stvari izrišemo pravilno, manj pomembne pa služijo predvsem celovitosti skice. Zato: ne komplicirajmo in pojdimo dalje!
- Na naslednjem tekmovanju vam želim dobro uigranost in hitro risarsko roko!

Paprika

(Capsicum annum)

Besedilo in fotografije: Kosobrin

Paprika je do tri četrt metra visoka enoletna rastlina iz družine razhudnikovk. Ima malo razvejano steblo in dolgopecljate liste. Prvotna domovina paprike je Srednja Amerika. Danes jo gojijo po celem svetu, predvsem v Južni in Vzhodni Evropi.

Iz posajenih semen dobimo rastline, ki jih prepikramo v večje lončke in nato na vrt ali njivo. Iz kimastih cvetov se razvijejo plodovi, ki so lahko različnih barv.

Učinkovine: beljakovine, maščobe, ogljikovi hidrati, organske kisline, alkaloida kapsicin in kapsakutin, eterično olje, vitamini: B1, B2, B6, C, provitamin A, rudninske snovi, kalcij in železo.

Uporabnost: Uporabljamo jo kot zelenjavo, pečeno, polnjeno, vloženo v kis, za mešane solate in kot začimbo.

Zdravilnost: spodbuja prebavo, deluje proti revmi, dodaja se mazilom pri bolečih mišicah, pospešuje izkašljevanje, krepi dobro počutje.

Ajvar

Potrebujemo: 4 kg očiščene rdeče paprike, 3,5 dL belega olja, 1,25 dL kisa za vlaganje, 6,5 dag soli, 10 dag sladkorja, feferone po okusu, 1 dag česna v prahu.

Priprava: Papriko in feferone zmeljemo, ostale sestavine dodamo in kuhamo od 45 minut do 1 ure ter dobro mešamo, da se ne prežge. Vroče nalijemo v kozarce, pustimo, da se malo ohladi, na vrh dodamo čisto malo belega olja ter dobro zapremo.

Pečena paprika

Potrebujemo: šiljasto (dolgo) rdečo ali zeleno papriko, olje, sol, strt česen, kis za vlaganje.

Priprava: Paprike očistimo in osušimo, rahlo prepražimo na električni plošči in še prepečemo v olju. V kozarce zlagamo strt česen, prepečeno papriko po slojih do vrha, na vrhu še dodamo česen, prelijemo z vrelim kisom in dobro zapremo.

Sataraš

Potrebujemo: 1 čebulo, 1 strok česna, 3 paprike, 3 manjše paradižnike, 3 jedilne žlice oljčnega olja, ščepc bazilike in origana, 4 jajca.

Priprava: Čebulo in česen nasekljamo in vse skupaj pražimo na oljčnem olju, da lepo porumeni. Medtem narežemo papriko in paradižnik, ki ju dodamo praženi čebuli in česnu. Vse skupaj dušimo tako dolgo, da povre vsa voda. Jajca stremo in stepemo, zalijemo dušeno zelenjavo in spečemo, da se jajce strdi. Postrežemo še toplo.

Besedilo: Primož Kolman

Poletni trikotnik

Čeprav je poletje že mimo, bo tako imenovani Poletni trikotnik na nebu še do konca jeseni. Območje Poletnega trikotnika določajo tri zvezde, ki so med najsvetlejšimi na severnem nebu. Vega je najsvetlejša zvezda ozvezdja Lire in hkrati najsvetlejša zvezda severnega neba. Atair je glavna zvezda v Orlu, Deneb pa glavna zvezda v Labodu. Labod, skozi katerega teče severni krak Rimske ceste, se v oktobrskih večerih nahaja praktično v zenitu. Poletni trikotnik ima veliko zanimivosti za raziskovanje. Tu najdemo majceno ozvezdje Obešalnik - Puščico, v bližini katere je ena najlepših planetarnih meglic modre barve.

V bližini Poletnega trikotnika najdemo tudi Delfina, ki ima izrazito obliko. V bližini zvezde Deneb v Labodu najdemo difuzno meglico, ki po obliki spominja na Severno Ameriko. Od tod je tudi dobila ime. Albireo je dvojna zvezda. Verjetno je najlepša dvojna zvezda na nebu. Če jo pogledamo skozi daljnogled, svetlejša zvezda sveti oranžno, šibkejša pa v modri barvi safirja. Tudi Epsilon v Liri je dvojna zvezda, lepo vidna z daljnogledom. Obe zvezdi svetita v beli barvi. Pravzaprav je vsaka od komponent še dvojna zvezda, a te med seboj loči le močnejši teleskop. Tudi Lira premore planetarno meglico, ki je zelene barve, a je manjša od tiste v Puščici. Planetarne meglice so ostanki izbruhov zvezd in jih lahko najdemo kar nekaj na nebu.

Pri orientaciji po nebu si lahko pomagamo tudi z ostalimi ozvezdji. Veliki voz je sicer nizko na severni strani neba, a Severnico nam bo nekako uspelo najti. Na severovzhodu bomo lahko opazili vzhajati planet Jupiter ter Aldebaran in Plejade v Biku. Tam je še Kapela, ki je tudi zelo svetla zvezda. Kasiopeja in Pegaz sta naša znanca že iz prejšnje številke revije Tabor, ko smo iskali Andromedino galaksijo. Če ste jo našli, gotovo ne bo težko najti tudi Poletnega trikotnika, čigar zvezda Deneb je zvečer praktično v zenitu. V pomoč je lahko še Fomalhaut, ki je glavna zvezda Južne ribe in najbolj južna od svetlih zvezd, ki je še vidna iz naših krajev. Najdemo jo torej na južni strani neba.

Skica prikazuje celotno večerno nebo. Za lažjo orientacijo so vrisani Veliki voz, Severnica, Kasiopeja, Pegaz, Andromeda, itd. S pomočjo skice poiščite Poletni trikotnik, čigar zvezda Deneb se nahaja zvečer v zenitu. (P. K.)

Slika je posneta z digitalnim fotoaparatom. Širokokotni posnetek prikazuje Poletni trikotnik z vrisanimi podrobnostmi. (P. K.)

Modra planetarna meglica (Dumbbell nebula) v Puščici - DSLR fotoaparatus, sledenje gibanju zvezd, teleobjektiv 300 mm, brez teleskopa. (P. K.)

Zelena planetarna meglica (Ring nebula) v Liri - DSLR fotoaparatus, sledenje gibanju zvezd, teleobjektiv 300 mm, brez teleskopa. (P. K.)

Kuhanje "kave"

Besedilo: Tomaž Sterniša, fotografije: Tomaž Sterniša, tečaj "Spoznavanje rastlin in živali"

Nadomestek za kavo v naravi najpogosteje pripravimo iz korenin cikorije, regrata ali hrastovih želodov. Okus je zelo podoben pravi kavi. Ker je brez kofeina, lahko tako kavo pije vsak. Nekaj sladkorja ne bo odveč, bolj kot sladkor pa grenkobo omili, če kavi dodamo malo mleka.

Opisali bomo, kako pripravimo kavo iz korenin cikorije in regrata. Hrastovih želodov letos v okolici Ljubljane in na Dolenjskem nisem našel. Postopek je isti kot pri cikoriji in regratu, le da je treba želode pred uporabo olupiti.

Na Sliki 1 je prikazan postopek nabiranja in priprave korenin za praženje. Leva stran slike je namenjena cikoriji (navadni potrošnik, *Cichorium intybus*), desna stran pa navadnemu regratu (*Taraxacum officinale*). Podrobne opise in slike rastlin in njihovih rastišč lahko najdete na Wikipedii ali drugje v spletu. Tukaj naj omenim le, da obe rastlini rasteta na travnikih.

Navadni potrošnik je zelo pogost tudi ob robovih cest in poti. Je bližnji sorodnik gojenega radiča in endivije, ki imata tudi enake lepe modre cvetove, ki se proti večeru zaprejo. Regrat, ki ga verjetno vsi poznate, je njihov bratranec, saj sodi v isto botanično družino.

Najprej seveda rastline naberemo. Na rahlih, peščenih ali dovolj razmočenih tleh jih lahko kar pulimo iz tal, običajno pa je bolje (sploh za regrat, ki ima bolj krhko korenino), če si pomagamo z orodjem (lopatko, motiko).

Korenine operemo in na grobo ostrgamo, nato pa narežemo približno na velikost kavnega zrna (Slika 2). Dobro je, če so narezani koščki čim bolj enake velikosti, ker se tako tudi bolj enakomerno pražijo. Pražiti jih moramo počasi, nad majhnim ognjem, še bolje nad žerjavico. Ker običajno uporabimo sveže korenine, je zelo pomembno, da se narezane korenine pri praženju najprej enakomerno posušijo, nato pa tudi čim bolj enakomerno prepražijo (Slika 3).

Nič ni narobe, če istočasno pražimo cikorijo, regrat in želode v isti posodi, je pa res, da moramo biti v tem primeru bolj pazljivi, saj je zelo verjetno, da različne sestavine vsebujejo različno količino vlage in se lahko

njihov čas praženja zelo razlikuje. Zato je bolje, če uporabimo samo korenine iste vrste, nabrane isti dan. Če uporabimo sestavine, ki smo jih prej posušili, je s praženjem bistveno manj težav.

Praženje je gotovo takrat, ko je večina korenin temno rjava in se jih da lepo tretji v terilniku (Slika 4). Bolje je, če korenine prepražimo nekoliko manj kot preveč. Če so nekateri manjši delčki nekoliko zažgani, ni nič hudega, če pa je vse preveč praženo (zažgano), pa je kava lahko precej grenka. Ker v naravi običajno nimamo s seboj terilnika, pražene korenine zdrobimo med dvema ravnima kamnoma ali uporabimo kaj podobnega. Saj veste, tabornik se znajde!

Kavo pripravimo podobno, kot doma pravo kavo. Nad ognjem zavremo vodo in dodamo zdrobljene (zmlete) pražene korenine. Če imamo malo korenin, ki jih nismo mogli dobro zmleti, pustimo kavo še nekaj časa vreti. Kadar imamo dovolj dobro zmlete "kave", je postopek enak kot pri kuhanju prave kave. Na letošnjem tečaju "Spoznavanje rastlin in živali" smo že med praženjem zavreli vodo kar v prazni konzervi in neposredno na žerjavici (Slika 5), tako da je bila prva kava gotova takoj po praženju in mletju.

Kot vidite na Sliki 6, je skuhana kava enake barve, kot prava kava, okus pa je tudi zelo podoben, mogoče je vse skupaj le nekoliko bolj grenko. Če koga motijo neprepraženi delčki korenin, ki plavajo na kavi, lahko kavo precedite, na primer preko gaze iz prve pomoči, saj cedila taborniki ne nosimo s seboj na akcije.

Vprašanja in predloge lahko pošljete na elektronski naslov: tomsterg958@gmail.com.

Skavtske igre

Besedilo: Robert Baden-Powell (odlomki iz knjige Skavt)

Taborniki se na vodovih sestankih radi gremo različne igre, morda smo se poleti naučili celo kakšne nove. Tokrat vam za popestritev namesto "novih" iger ponujamo nekaj "starih". Iz taborniške skrinje smo izbrskali prevod prve knjige o skavtstvu, ki jo je pred dobrimi 100 leti zapisal njegov ustanovitelj Robert Baden-Powell. V njej smo našli nekaj zanimivih uvodnih misli o igrah, predvsem pa opise različnih iger, ki spodbujajo spretnosti opazovanja, sledenja, tekmovalnosti - vse v duhu "Bodi pripravljen!".

Foto: RAJ Cerkno

Takole v prvem poglavju knjige "Skavt: navodilo za vzgojo dobrih državljanov" zapiše Baden-Powell: "Pouk v skavtstvu naj se, koliko je mogoče, vrši z vajo, igro in tekmovanjem. Igre naj bodo predvsem tekme skupin; vodi morajo tvoriti skupine in vsak deček naj se udeležuje igre, ne pa da bi samo gledal.

Strogo upoštevanje pravil se mora vedno zahtevati, ker je sredstvo za vzgojo in premagovanje samega sebe /.../

Ne pozabi, da hoče deček (na začetku je bilo skavtstvo le za dečke, op. ur.), ki vstopi, takoj pričeti s skavtstvom; ne zadržuj njegove vneme s premnogimi predhodnimi razlagami, kakor se to često dogaja! Ugodi tem željam z igrami in skavtskimi vajami in seznanjaj dečka z osnovnimi podrobnostmi, kadar se ti med nadaljnjim delom nudi za to prilika."

Skavt zadene na skavta

Posamezni skavti ali popolni vodi ali skavti dva in dva se postavijo v razdalji 3 km drug od drugega in se morajo drug drugemu približati, bodisi po potu, bodisi tako, da se obema strankama določi nek predmet na zemljišču, ki se mu morata približati, npr. strm grič ali visoko drevo, ki stoji neposredno za drugo stranko. Tako gotovo zadeneta drug na drugega. Vod, ki drugega prej zagleda, zmaga. Vodnik dvigne v tistem trenutku zastavo voda, da bi jo videl razsodnik, in hkrati zapiska na piščalko. Vodni ni treba, da je sklenjen; zmaga pa tisti vod, ki prej dvigne zastavo; zato je na mestu, da so skavti v zvezi s svojim vodnikom s signali, vzkliki ali sporočili.

Skavti se smejo poslužiti katerekoli zvijače, lahko splezajo na drevo, se skrijejo v vozu itd., preobleči se pa ne smejo brez posebnega dovoljenja. Ta igra se lahko vrši tudi ponoči.

Brzi sli

Skavt se pošlje na neko določeno točko, npr. na pošto v bližnjem kraju. Tam si da udariti na listič poštni pečat in se vrne. Druge skavte lahko njihov vodja tako razpostavi, da nadzirajo pota in steze in ga ovirajo, da bi prišel na določeno mu mesto, ali nihče se ne sme približati pošti na manj ko dvesto metrov. Brzi sel se lahko obleče, kakor hoče, in potuje lahko, kakor se mu zljubi.

Sibirski lov moža

Skavt zbeži kot begunec po snegu v poljubni smeri; ko najde dobro skrivališče, se skrije. Drugi počakajo dvajset minut in ga gredo nato po sledi iskat. Ko se bližajo skrivališču, jih sprejme s kepami; kdor je zadet, velja za mrtvega. Begunca je treba trikrat zadeti, da se lahko smatra za mrtvega.

Hrup: "Lovite tatu!"

Zjutraj se v taboru ali sobi razobesi rdeča krpa. Razsodnik gre po vrsti k vsakemu skavtu, ki dela ali se igra, in mu zašepče: "V taboru je tat!" Enemu zašepče: "V taboru je tat in to si ti! - Kolodvorski trg!" Ali pa mu navede kak drug kraj, oddaljen okrog 1,5 km. Ta skavt ve zdaj, da mora v treh urah ukrasti rdečo krpo in zdirjati z njo na Kolodvorski trg. Nihče drug ne ve, kdo je tat, kam bo tekkel, kdaj bo kradel. Čim ta ali oni opazi, da je ukradena rdeča krpa, da alarmni znak in vsi hite tatu zasledovati. Skavt, ki dobi krpo ali nje kos, dobi igro. Ako se to nikomur ne posreči, dobi igro tat. Krpo mora nositi okrog vratu, tako da je vidna, in ne sme je imeti skrite v žepu ali kje drugje.

Zalezovanje

Vodja prevzame vlogo jelena; ne skrije se, ampak se zdaj pa zdaj nekoliko premika. Skavti ga gredo iskat in se mu skušajo približati, ne da bi jih opazil.

Čim vodja kakega skavta zagleda, mu ukaže naj obstane in odstopi. Čez nekaj časa zakliče četovodja: "Čas!" Vsak obstane na mestu, kamor je pravkar dospel; kdor je najbližje vodji, dobi igro.

Foto: Nace Kranjc

Pajek in muha

Neki odsek zemljišča ali del mesta, velik okrog en kvadratni kilometer, se smatra za mrežo; njegove meje se opišejo in določijo se čas, kdaj se igra konča.

Vod ali pol voda je pajek; izbere si skrivališče.

Drug vodi ali pol voda - muha - odrine četrt ure pozneje, iskat pajka. Ti skavti se lahko po svoji volji razprše, morajo pa javiti svojemu vodji vse, kar opazijo. Vsaka stranka ima pri sebi rozsodnika.

Ako muha pajka ne odkrije v nekem določenem času, npr. v dveh

urah, dobi igro pajek. Pajki napišejo ime vsakega skavta mušjega voda, ki ga vidijo. Prav tako si zapisujejo muhe imena pajkov, ki jim pridejo pred oči, ter točna mesta njihovih skrivališč.

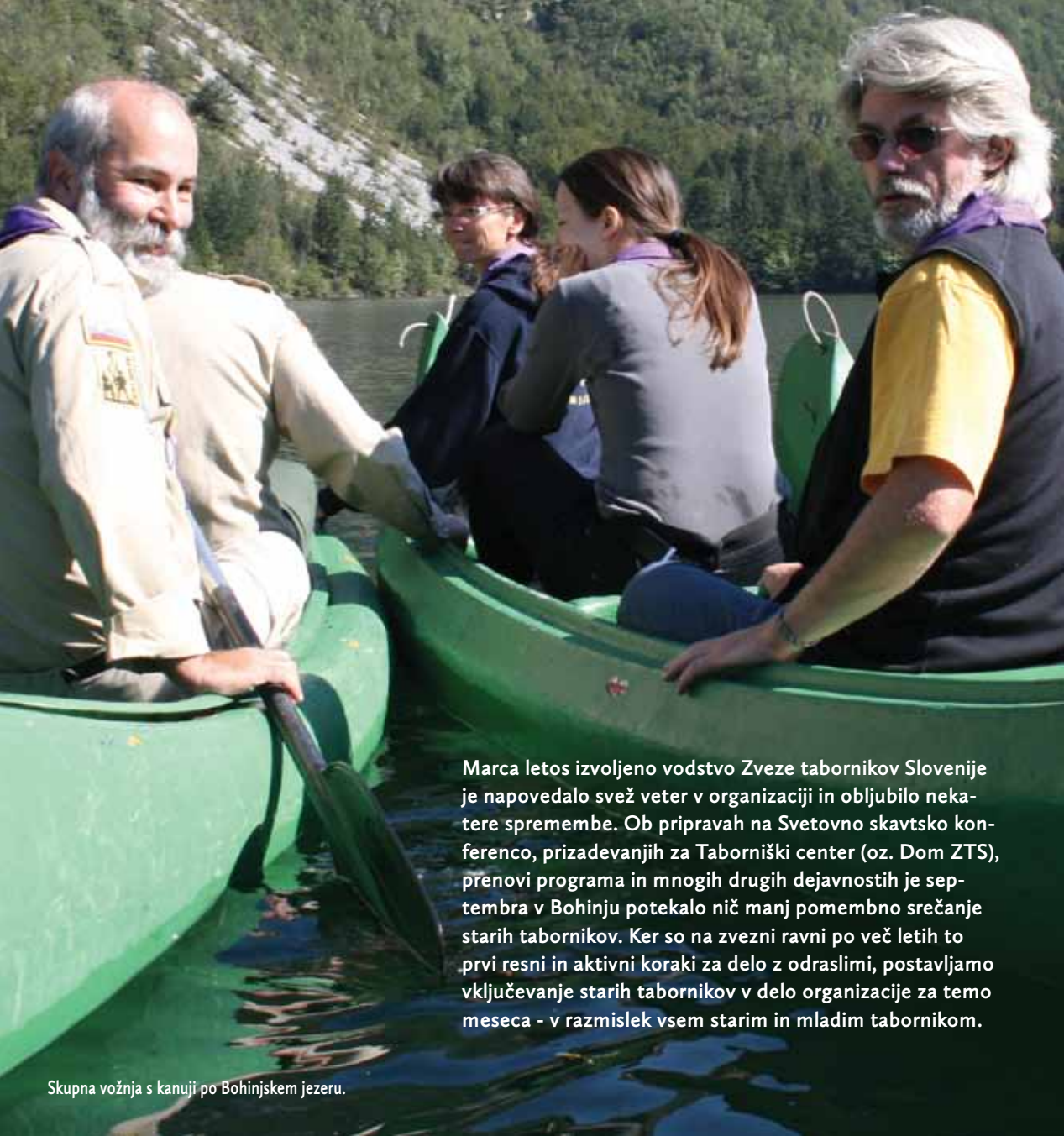
Obe stranki morata biti različno oblečeni in morata nositi različne oznake.

Enkrat tabornik, ponovno tabornik

Vključevanje "starih" tabornikov v ZTS

Fotografije: Gregor Zupan

Marca letos izvoljeno vodstvo Zveze tabornikov Slovenije je napovedalo svež veter v organizaciji in obljubilo nekatere spremembe. Ob pripravah na Svetovno skavtsko konferenco, prizadevanjih za Taborniški center (oz. Dom ZTS), prenovi programa in mnogih drugih dejavnostih je septembra v Bohinju potekalo nič manj pomembno srečanje starih tabornikov. Ker so na zvezni ravni po več letih to prvi resni in aktivni koraki za delo z odraslimi, postavljamo vključevanje starih tabornikov v delo organizacije za temo meseca - v razmislek vsem starim in mladim tabornikom.

Srečanje starih tabornikov v Bohinju

Besedilo: Jernej Stritih, starešina ZTS

V Gozdni šoli ZTS se nas je v soboto, 15., in nedeljo, 16. septembra 2012, zbralo dobrih štirideset "starih" tabornikov in članov vodstev ZTS, območij in rodov. Namen srečanja je bil začeti z delom starešinskega sveta, posvet načelnikov območij in ugotavljanje možnosti za sodelovanje odraslih tabornikov, ki v rodovih niso več aktivni. Glavne vsebinske teme so bile projekt Taborniški center, Svetovna skavtska konferenca 2014 v Ljubljani in taborništvo za odrasle. Sicer pa smo veslali v kanujih, dvignili in spustili zastavo, zakurili taborni ogenj, spali v šotorih, nabirali gobe in se veliko pogovarjali o starih časih, o tem, kaj nam pomenijo taborniki in sedanjih izzivih taborništva.

Udeleženci smo (za enkrat moralno) podprli projekt Taborniški center in z veseljem sprejeli predstavitev Svetovne skavtske konference, ki je izjemen dosežek sedanje taborniške generacije. Vsi udeleženci so izrazili pripravljenost po svojih močeh pomagati pri obeh projektih.

Se je pa pri temi o Taborniškem centru razvila vroča razprava o zbiranju sredstev. Taborniki smo bili vselej sposobni narediti veliko z zelo omejenimi sredstvi. Vendar se v današnjem času, ko bo državnega

jasna pravila, s katerimi se bomo vsi taborniki tudi strinjali. Temeljno načelo je, da zbiranje sredstev ne sme iti na račun sredstev rodov in programa, temveč mora finance rodov in vsebino programa kvečjemu še okrepiti.

V razpravi o odraslih tabornikih smo ugotovili, da imajo rodovi že veliko raznolikih izkušenj z organiziranjem in programom odraslih, da pa se marsikje kaže potreba po večjem vključevanju odraslih v delo organizacije. Morda najpomembnejši programski element taborništva odraslih so družinska taborjenja, ki bi jih kazalo kot posebno obliko dela uvrstiti v program ZTS. Udeleženci srečanja smo se opredelili proti temu, da bi za odrasle vzpostavili ločeno organizacijo - če je le mogoče, naj bodo včlanjeni v rodove. Njihova funkcija v smislu prostovoljstva naj ne bi bila prevzemanje vodenja, temveč predvsem podpora sedanjim vodstvom, kadar le-ti to želijo. Marsikje pa se kažejo priložnosti za skupne rekreacijske dejavnosti: od kolesarstva, pohodništva, potovanj in podobnega, do organizacije zahtevnejših prireditev, kot je velenjski "Adventure Race Slovenia". Dogovorili smo se, da bi nadaljevali s srečanji enkrat letno v Bohinju, v septembru. Poleg tega pa bi lahko eno srečanje letno prirejale območne zveze. Srečanja naj bi imela naslednje vsebine: taborniške aktivnosti v naravi, seznanjanje s tekočim delom organizacije in možnostmi podpore ter druženje.

Dogodek bomo naslednje leto ponovili, upamo, da s še več udeleženci. Če vas zanima ponovna aktivna vključitev v taborništvo, se povežite s svojim rodovom, vašimi taborniškimi prijatelji ali se javite na Zvezo. Veseli vas bomo.

Starešina ZTS Jernej Stritih in načelnik ZTS Radej Bočanin.

denarja vsaj nekaj časa vse manj, kaže potreba po tem, da več denarja zberemo z lastno dejavnostjo. Za to se kažejo tudi pomembne priložnosti v okviru socialnega podjetništva. A denar predstavlja tudi tveganje za prostovoljstvo in neprofitnost organizacije in predvsem tveganje za odnose znotraj nje. Če bomo za Taborniški center želeli zbrati nekaj sto tisoč evrov lastnih sredstev, moramo torej najprej določiti

Zakaj se vrtni v taborniške vrste?

Besedilo: Miha Bejek

Srečanje starih tabornikov v Bohinju je pohvale vreden dogodek predvsem zato, ker se je sploh zgodil in ker naposled predstavlja korak naprej pri delu z odraslimi v organizaciji. Če smo bolj natančni, predstavlja nedavno srečanje predvsem dokaz obstoja želje, da se ta korak naredi. V skladu s statutom sicer imamo načelnika za vzgojo in izobraževanje in delo z odraslimi v ZTS, vendar so se načelniki v praksi uspeli zares ukvarjati le z delom "vzgoje in izobraževanja". Zato smo pravzaprav precej na začetku. In zato morda niti ni tako slabo, da se na prvem srečanju še ni zbralo večje število "ta starih" - na to še nismo (bili) pripravljeni.

Udeleženci srečanja so skozi razpravo, ki jo je odprl starešina ZTS **Jernej Stritih**, šele preverjali morebitno strukturo nadaljnjih razprav v tej smeri. Vsekakor ne moremo mimo vprašanja, ki se takoj pojavi v organizaciji, kjer se s ponosom razglamo za največjo mladinsko organizacijo v Sloveniji: "Zakaj v svoje vrste ponovno ali na novo vključevati starejše? Kaj želi pridobiti in kaj lahko s tem dobi organizacija?"

V organizaciji, od lokalnih enot do območne in zvezne ravni, se nam dogaja, da vodstveni kadri prehitro odidejo, vodenje prevzamejo mlajši in manj izkušeni in mnogi rodovi se soočijo s krizo delovanja. Vendar ne gre samo za kadrovske podhranjenost, sedanjí načelnik za vzgojo in izobraževanje in delo z odraslimi, **Domen Uršič - Medo**, je opozoril na pomanjkanje

strokovne podpore, saj tisti z znanjem in izkušnjami do 30. leta običajno zapustijo organizacijo, s tem pa pada raven osnovnega taborniškega znanja (kar že vrsto let opažajo tudi izvajalci vodniških tečajev). Tudi **Miroslav Vičič - Vičo** meni, da se kakovost dela v organizaciji ne more dvigniti, če se bomo zadovoljili le z delom mladih - treba je vključiti vse generacije. Morda je prav to odlična priložnost, da se pokaže dodana vrednost nedavno zaključenega triletnega projekta medgeneracijskega sodelovanja in solidarnosti - Mreža MGS, s katerim je Zveza tabornikov krepila medgeneracijsko sodelovanje v mladinskih organizacijah.

Toda preden zadovoljno sklenemo, da ni razlogov, zakaj ne bi v delo organizacije vključili vseh nekdanjih tabornikov, moramo ugotoviti, kaj je motivacija druge strani za (ponovno) sodelovanje in na katerih področjih je to sodelovanje tudi zares možno. Organizacija se mora ob zavedanju čisto realnih potreb po dodatni pomoči ustaviti ob vprašanju: "Kaj želijo dobiti in kaj lahko dobijo stari taborniki s ponovno vključitvijo v organizacijo?"

Kot se je pokazalo na razpravi, je to predvsem želja po ponovitvi taborniških doživetij iz mladosti, želja po aktivnostih v naravi in druženje z nekdajnimi prijatelji. Upamo si trditi, da večinoma ne gre za željo po upravljanju organizacije, zato moramo paziti, da organizacija s svojimi željami, kako "izkoristiti" stare tabornike, ne odvrne mnogih, ki jih primarno zanima le udeležba na taborniških dejavnostih. Korist vključitve "starih" je lahko manj očitna in neposredna, kot bi si včasih želeli. Nekateri rodovi te vezi s starejšimi člani že sedaj dobro negujejo z družinskimi taborjenji in drugimi akcijami. Vsekakor pa je nujna neka kritična masa starih članov in bolj sistematično delo na tem področju.

Trenutno je organizacija z delom na projektu Taborniški center prepoznala stare tabornike kot pomembno javnost, močne podpornike taborništva, obenem pa je ta projekt tudi dovolj močen motivacijski element, ki lahko to javnost nagovori. Vendar je treba paziti, da se oba "projekta", Taborniški center in vključevanje starih tabornikov, pelje ločeno. Dobro vzpostavljeno sodelovanje med "mladimi" in "starimi" taborniki bo organizaciji dolgoročno omogočalo veliko več kot zgolj zaključitev enega - čeprav še tako pomembnega - projekta pridobitve Taborniškega centra.

Tabornica na čelu MSS-ja

Na oktobrski seji Zbora Mladinskega sveta Slovenije (MSS), ki je potekala 4. oktobra, je bilo izvoljeno novo vodstvo MSS-ja. Predsednica MSS-ja je postala 25-letna **Tea Jarc**, kandidatka Zveze tabornikov Slovenije. S predsedniškega mesta se je po štirih letih poslovil Kamal Izidor Shaker.

Podpredsedniške funkcije so prevzeli: **Nina Milenković Kikelj** (Združenje katoliških skavtinj in skavtov), **Sara Karba** (Mlada liberalna demokracija), **Kaja Dekleva** (Zveza ŠKIS), **Marko Kozlevčar** (Mladi forum Socialnih demokratov) in **Miha Mohorko** (Društvo ŠKUC).

IO ZTS novemu vodstvu MSS-ja čestita za izvolitev in mu želi uspešno delo. Za ZTS pomeni ta uspeh tudi zavezo, da bo še bolj doprinesla k uspešnemu delu MSS.

Razpisi

Objavljena sta bila razpisa za Moot 2013, ki bo potekal v Kanadi ter za vodjo odprave za 23. Svetovni skavtski jamboree, ki bo leta 2015 na Japonskem.

Termini v Gozdni šoli

Oktober je še mesec, ko imajo taborniški rodovi prednost pri rezervacijah in usklajevanju terminov v Gozdni šoli in Laškem Rovtu. Kasneje bo težje, saj bodo k uporabi kapacitet za leto 2013 povabljeni tudi zunanji. Zagotovite si svoj termin!

Gozdna šola seveda obratuje v zimskem času, v bohinjskem koncu pa se lahko kmalu pričakuje tudi sneg.

PROGRAM
ZA MLADE V ZTS

NAREDIMO
TABORNIŠKI PROJEKT

Kompleti prenovljenih taborniških priročnikov

Za rodove smo pripravili komplet v vrednosti 34 EUR, ki vsebuje prenovljene taborniške priročnike: Vozli in pionirski objekti, V naravo, Naredimo taborniški projekt in Pomagajmo ohraniti svet; ter komplet priročnikov MGS. Po en brezplačen komplet so prisotni rodovi prevzeli že na Tabolatoriju, ostali pa ga lahko prevzamete v pisarni ZTS.

Članarina za leto 2013

V skladu s sklepom o metodologiji za izračun članarine, ki ga je sprejela 29. Skupščina ZTS v Velenju leta 2011, je IO ZTS sprejel sklep, da bo del članarine, ki se odvede na ZTS za leto 2013 na **posameznika - člana rodu 14,16 EUR, na rod pa 72,53 EUR**. Statut ZTS predvideva, da rodovi članarino za leto 2013 nakažejo do 31. decembra 2012.

Vaše predloge in pripombe nam pošljite na io.zts@rutka.net.

Taborniški kroj - večna tema

Besedilo: Boris Mrak

Je že tako, da se v vsaki organizaciji najde večna tema za razpravo, in pri tabornikih je to vsekakor kroj in oznake na njem (od preizkušenj, večšin, starostnih kategorij, do oznak znanja, majic), kajti na to se pa ja vsi taborniki dobro spoznamo, ker ga nosimo med letom na svojih akcijah, prav posebej pa še na poletnih taborih. Seveda je kroj tisti del oblačila, ki nas že na zunaj povezuje in smo z njim tudi v družbi bolj prepoznavni; in na nek način smo si v kroju vsi enaki.

Če se spomnim vseh svojih krojev, jih je bilo kar veliko. V začetku sedemdesetih let smo kroje kupovali v podjetju Kroj v Ljubljani (svetlo zelena barva). Nekaj let kasneje smo kroje in oznake nabavljali v trgovini Saveza izvidžača Hrvatske, v Zagrebu (barva kroja podobna vojaški SMB barvi - "smedža maslinasta boja"), potem pa so že prišli slovenski kroji, za katere je v osemdesetih letih poskrbela ZTS (nekoliko bolj rjave barve). Ko smo se v začetku devetdesetih let vključevali v WOSM, smo določeno količino krojev nabavili pri ameriških skavtih v ZDA. In nato smo se zopet vrnili k slovenski verziji (boljša kvaliteta in nižja cena). S temi spremembami kroja oz. krojev, se je spreminjal tudi pravilnik o krojih in oznakah. Seveda bi se pri kakem taborniku, ki se je taborniški organizaciji priključil pred letom 1970, našel še kakšen drugačen model kroja.

Kot vidite, so se kroj in oznake na kroju v vseh letih obstoja ZTS spreminjale in prilagajale, tako trenutnim željam tabornikov kot tudi modi, ki je naš vsakdanji spremljevalec. Spremembe taborniškega kroja so bile, so in bodo prisotne tudi v prihodnje, pa čeprav so zgolj zunanje.

Toda tabornikom bi mnogo bolj koristile razprave o bodočem razvoju, o naših pogledih na spreminjajočo se svet in družbo, v kateri živimo, o tem, kaj bi radi dosegli in na kakšen način. Seveda so to teme, ki zahtevajo tako znanje kot čas za izoblikovanje enotnih stališč. Obenem so to seveda teme, ki sodijo bolj v okvir starejših članov. Je že tako, da se organizacija oz. njihova večina raje ukvarja z lažjimi in manj škodljivimi vprašanji.

Res je, da se ne rodi vsak dan Srečko Kosovel in da ne srečaš na vsakem koraku nekoga, ki ima vizijo in pogled v prihodnost. Toda tudi to lahko rešimo s pogovori in argumentirano razpravo. In ravno to naši taborniški organizaciji v tem trenutku sploh ne bi škodilo, še več, to bi ji prav koristilo. Človek ima občutek, da organizacija nekako čaka na odločitve, spoznanja in usmeritve WOSM-a, pri tem pa sama ne išče svoje poti v prihodnost, svojih samostojnih rešitev, ki bi bile prilagojene času in okolju v katerem živi in deluje ZTS. Delovanje vsake nacionalne skavtske organizacije je v določeni meri specifično in samosvoje. Rešitve, ki so sprejemljive za svetovno članstvo, so pač neko povprečje, neke vrste kompromis nešteti interesov in drugače pač ne more biti.

Vrh Svetovne organizacije skavtskega gibanja

Besedilo: Lucija Rojko

Svetovna skavtska konferenca (WSC) in Svetovni skavtski forum mladih (WSYF) se počasi bližata. Čas je, da bolje spoznamo organe Svetovne organizacije skavtskega gibanja (WOSM), ki jih bomo avgusta 2014 gostili v Sloveniji.

Svetovni skavtski komite. Foto: WSB/Victor Ortega

Tokrat predstavljamo **Svetovno skavtsko konferenco**, **Svetovni skavtski komite** in **Svetovno skavtsko pisarno**. V naslednjih številkah bomo predstavili še druge organe in predstavnike WOSM-a ter šest regij, v katere so razdeljene nacionalne skavtske organizacije, članice WOSM-a.

Svetovna skavtska konferenca

Svetovna skavtska konferenca je najvišji organ odločanja v WOSM-u, podobno kot Skupščina ZTS, le da se sestaja vsake tri leta. Sprejema smernice delovanja Svetovne organizacije ter daje možnost za izmenjavo dobrih praks, oblikovanje programskih izhodišč in sklepanje vsebinskih partnerstev med posameznimi državami oziroma regijami. Vsaka od 161 držav članic je lahko zastopana z največ šestimi delegati in neomejenim številom opazovalcev.

Konferenca voli člane Svetovnega skavtskega komiteja in izbira gostitelje svetovnih skavtskih dogodkov (jamboree, moot, konferenca in forum).

Svetovni skavtski komite

Svetovni skavtski komite je izvršilno telo WOSM-a. Komite je odgovoren za uresničevanje resolucij konference. Sestaja se dvakrat letno, navadno v Ženevi. V komiteju je dvanajst voljenih članov z glasovalno pravico, na sestankih pa sodelujejo še po en predstavnik vsakega od regijskih komitejev, generalni

sekretar WOSM-a, zakladnik in predstavnik Svetovne skavtske fundacije.

Od zadnje konference velja, da so člani komiteja voljeni za triletni mandat, z možnostjo ene ponovne izvolitve. V tem mandatu so člani Svetovnega komiteja: Simon Hang-Bock Rhee (predsednik, Koreja), John May (podpredsednik, Velika Britanija), Wahid Labidi (podpredsednik, Tunizija), Mari Nakano (Japonska), Eric Khoo Heng-Pheng (Malezija), Karin Ahlbäck (Finska; najmlajša ženska članica komiteja v zgodovini WOSM-a), Joao Armando Gonçalves (Portugalska; naš kontakt v zvezi s konferenco in forumom), Daniel Ownby (ZDA), John Neysmith (Kanada), Abdullah al-Fahad (Savdska Arabija), Oscar Palmquist (Brazilija) in Marcel Blaguet Ledjou (Slonokoščena obala).

Svetovna skavtska pisarna

Svetovna skavtska pisarna je motor delovanja Svetovne organizacije. Podpira delovanje vseh organov WOSM-a in nacionalnih skavtskih organizacij. Centralna pisarna je v Ženevi (v preteklosti nekaj časa v Londonu in Ottawi), regijske pisarne pa še v:

- Nairobi, Dakaru in Capetownu (afriška regija),
- Kairu (arabska regija),
- Manili (azijsko-pacifiška regija),
- Kijevu in Jalti (evrazijska regija),
- Ženevi in Bruslju (evropska regija) in
- Panami (interameriška regija).

Svetovna skavtska pisarna predstavlja pomemben podporni steber organizatorjem svetovnih skavtskih dogodkov, tudi ZTS.

Sestanek Svetovne skavtske pisarne. Foto: Victor Ortega

Na sestanku Svetovnega skavtskega komiteja

Besedilo in fotografije: Nina Kušar

Medtem ko se slovenski taborniki vsak zadnji vikend septembra srečujemo na ROT-u, je na svetovni ravni ta termin navadno namenjen sestanku Svetovnega skavtskega komiteja. Tokrat je bila kot organizator svetovnih skavtskih dogodkov v Ženevi prisotna tudi Zveza tabornikov Slovenije, nacionalna skavska organizacija.

Po tem, ko smo do sedaj Svetovnemu skavtskemu komiteju o napredku poročali dopisno, je bilo po prvem kontrolnem obisku na vrsti tudi prvo poročanje na sestanku. Predstavitev pred širšo zasedbo svetovnih in regijskih predstavnikov je bila dobro sprejeta, hkrati pa nam je bila še enkrat ponujena vsa potrebna podpora, da bi naše priprave na Svetovno skavtsko konferenco in Forum mladih potekale tekoče.

Tokratni sestanek je bil še posebej pomemben zaradi volitev novega generalnega sekretarja Svetovne organizacije skavtskega gibanja, ki bo nastopil funkcijo 1. januarja 2013. Po dolgotrajni razpravi in glasovanju je bil izbran **Scott Teare**, trenutno ameriški direktor za mednarodne zadeve (Boy Scouts of America).

Ob robu sestanka so bili glede položaja taborništva v Sloveniji opravljeni pogovori z dosedanjim in s prihodnjim generalnim sekretarjem, predsedujočim Evropskemu skavtskemu komiteju ter nekaterimi člani Svetovnega komiteja in Svetovne pisarne.

Največ zanimanja je požel Čuvaj ognja

Besedilo: Tadej Pugelj - Puga

Začetek taborniškega leta je pravi čas, da svojim članom na čim bolj nazoren način predstavimo, katere veščine lahko opravljajo. O veščinah se lahko pogovarjamo, pripravimo razstavo ali pa vsak član voda predstavi ostalim nekaj veščin. Veščine predstavljajo izbirni del programa za mlade, zato je pomembno, da si veščine člani izberejo sami.

Za vzpodbudo predstavljamo nekaj utrinkov osvajanja veščin z letošnjih taborjenj, ki so nastali v okviru projekta "Naravoslovne veščine". S projektom smo želeli med mladimi vzpodbuditi zanimanje za naravoslovje. Izbrane so bile tiste veščine, ki so povezane s spoznavanjem narave in jih je možno osvojiti v času taborjenja. Med 21 ponujenimi veščinami je bilo največ zanimanja za Čuvaja ognja in Mladega naravoslovca. Tretje mesto je zasedel Uporabnik noža in tako smo dobili 40 tabornikov, ki od sedaj naprej lahko pravilno in varno uporabljajo žepni nož. Najbolj zanimivo je bilo seveda, na kakšen način so vodniki oz. vodstva taborjenj pripravila osvajanje teh veščin. Nekaj komentarjev in fotografij si lahko preberete in ogledate v nadaljevanju.

Veščina Eko policaj: "Zadnji dan taborjenja pa sem jih postavila pred izziv. Iz vreč za smeti sem stresla različne odpadke, moji MČ-ji pa so jih morali pravilno zložiti po vrečah (papir, plastika, steklo, ostalo). Nalogo so opravili brezhibno, kajti niti en od odpadkov ni bil v nepravi vreči. Bravo!"

Veščina Čuvaj ognja.

Veščina Astronom.

Veščina Astronom: "Poleg ostalega smo se nekoliko bolj posvetili luninemu in sončevemu mrku. Napravili smo Luno, Sonce in Zemljo in se s pomočjo makete spoznavali s tema dvema pojavoma. Preizkus smo napravili tudi z živimi figurami."

Veščina Uporabnik noža: "Člani mojega voda so si na taborjenju želeli imeti žepne nože. Te smo taborečim do sedaj pobirali, da ne bi prišlo do nezgode. Letos smo preko osvajanja veščine spoznali, kako se nož pravilno uporablja in shranjuje. Pogovorili smo se tudi o nevarnostih in osnovah prve pomoči pri manjših urezninah. Vsi, ki so osvojili veščino, imajo sedaj nož lahko pri sebi."

S pomočjo projekta smo opise veščin izboljšali, tako da člani teoretično znanje, ki ga pridobijo v šoli, nadgradijo skozi dejavnosti in s tem razvijajo spretnosti (od tod ime veščina) in kompetence. Tako se pri tabornikih ne gremo več poučevanje, temveč preizkušanje.

Bazovica 2012

Besedilo in fotografije: Andrej Lenič

Čeprav je bilo žal pričakovati, da se bo tudi letošnjega BOP-a (Bazoviškega orientacijskega pohoda) udeležilo (pre)majhno število ekip iz Slovenije, smo se odločili obiskati zamejske prijatelje, ki že nekaj let skrbno pripravljajo večdnevno dogajanje v spomin na žrtve prvega tržaškega procesa. Štiri bazoviške žrtve, ki so jih italijanski fašisti na gmajni v Bazovici ustrelili septembra 1930, namreč v slovenskem zamejstvu predstavljajo močan simbol za ohranitev slovenstva tudi onkraj meja matične domovine.

Letos so se v Rodu modrega vala Trst - Gorica (RMV) odločili, da bo BOP potekal le eno popoldne, čemur je bila prilagojena tudi dolžina in zahtevnost proge. Pot je potekala v neposredni bližini bazoviške gmajne, dolga pa je bila vsega skupaj le okoli šest kilometrov.

Start ekip, od tega le ene iz Slovenije, je bil v centru Bazovice, nato pa je pot tekla po kraškem terenu, posejanem z vrtačami, kamnitimi ogradami in brinovim grmičevjem. Ker so bile točke zelo blizu skupaj, pohod ni predstavljal posebne zahtevnosti, so pa vse skupaj popestrile naloge na nekaterih točkah, kjer je bilo med drugim treba s fračo streljati storže, premagati poligon, odgovoriti na nekaj vprašanj o Bazovici, za

zaključek pa še (z geotrikotnikom) izmeriti obseg vaškega vodnjaka.

Razglasitev rezultatov in podelitev nagrad je potekala ob slavnostnem ognju, ki ga RMV že vrsto let pripravlja na predvečer bazoviške proslave. Noč so tekmovalci in povabljeni prespali na gmajni, kjer pa se je že zgodaj zjutraj nadaljevalo dogajanje, ko se se tam pričele priprave na proslavo.

Zakaj je obisk Bazovice v zadnjih letih tako upadel, so se spraševali tako v RMV, kot tudi tisti redki, ki smo se udeležili letošnjega BOP-a. Je krivo to, da se BOP dogaja prav v začetku septembra, ko se rodovi pripravljajo na novo taborniško leto, oddaljenost od notranjosti Slovenije, ali pa splošno

prepričanje, da se taborniki ne bi smeli udeleževati akcij, ki so na kakršenkoli način povezane z dogodki iz zgodovine, ki še danes razdvaja?

Kakorkoli, BOP ostaja tekmovanje, namenjeno medsebojnemu druženju, spoznavanju raznolike primorske narave, piljenju orientacijskega znanja, za nekatere pa tudi občutek, da se lahko na zanimiv način spomnijo na dogodke pred mnogimi leti, ki so odločilno vplivali na obstoj slovenske manjšine v Italiji.

ROT 2012

Besedilo: Mojca Galun

Tokrat smo se na Republiško orientacijsko tekmovanje (ROT) podali na stičišče treh slovenskih pokrajin: Gorenjske, Notranjske in Primorske. Prav ste uganili, bili smo v Žireh.

Vse skupaj se je začelo z uvodnim zborom na stadionu, kjer nas je župan Žirov presenetil s kratkim in duhovitim nagovorom, v katerem nam je predstavil vse zanimivosti svojega kraja. Potem se je vse skupaj začelo: topo test, vrisovanje, signalizacija in vse, kar spada na prvi dan. Večer smo zaključili prav po taborniško - s kitaro ob ognju.

Glede na vremensko napoved sem bila kar malo skeptična, taborniki Zelenega Žirka pa so mi s svojo pozornostjo in prijaznosti polepšali vikend in se izkazali kot odlični organizatorji.

Po ROT-u: Matic Dolenc - Medo, vodja tekmovanja

Foto: G. M.

ROT 2012 je za nami! Žirovci smo zelo veseli, da se je ROT-a v Žireh udeležilo toliko tabornikov, sploh glede na za šolarje delovno soboto. Prijavljenih je bilo 51 ekip, prišlo jih je 48. Tri so se izgubile na poti do Žirov.

Tudi zanimanje za prostovoljno osebje je bilo veliko, saj smo morali proti koncu septembra zapreti prijave. Hvala vsem, ki so nam pomagali pri organizaciji.

Vremenska napoved je kazala, da se bo ponovila zgodba z ROT-a 1998, ko je v Žireh deževalo cel vikend. K sreči smo Žirovci ljubitelji narave, tako da nam je tudi ona izkazala svojo ljubezen, saj je bilo vreme prav prijetno! Ne pretoplo ne premrzlo, ne premokro in ne presuho. Ravno pravnjenje! Upamo, da se ste imeli na ROT-u v Žireh vsaj tako dobro kot mi.

51 prijavljenih ekip, 48 ekip je prišlo; 192 vseh skic, od tega nekaj mačjih; 48 golažev, od tega 5 odličnih; okoli 60 sušic; 70 raznoraznih sestankov pred ROT-om; 75 glav osebja; 2 tiskalnika, 6 računalnikov, 9 postaj; 217 energijski pijač; najmanj 300 zadovoljnih ljudi; 13 pokalov in veliko lepih nagrad.

Prihod pod kotom. Foto: Jerca Šink

O progi: Matic Cankar, traser

Foto: G. M.

ROT proga je bila postavljena zahodno in južno od Žirov, kjer se že kaže kraški svet. Tam so planotaste ravnice z lepo razgibanostjo terena, zanimivega za orientacijo in tudi nekaj zanimivih krajev - naravne kamnite mize večina tekmovalcev zagotovo še ni videla. Na hribovitem delu, kjer pa je orientacija lažja, sem poskušal ekipe postaviti pred razmislek, kako bi najbolje prečile dolino - glede na svojo fizično pripravljenost.

Večina vzponov je bila zgoščena v nekaj krajših odsekih. Na izbiro, kje se povzpeti, pa so bile grape in grebeni. Najlažji so grebeni, saj tukaj skoraj vsak lepši greben postreže s katero od stez, ki prav lepo popelje do vrha pobočja.

Verjamem, da so naši griči zahtevali malo več fizične pripravljenosti, a upam, da bodo tekmovalci žirovski ROT 2012 ohranili v lepem spominu.

Skica poti. Foto: Jerca Šink

Na bivaku. Foto: Jerca Šink

Mnenje tekmovalke: Barbara Butara, RHV

Proga ni bila dolga, bila pa je kar zahtevna zaradi vzponov in spustov.

V soboto smo najprej s težavo vstale, ob zvokih "Gangnam stajla" pa je šlo lažje. Ko smo si spakirale nahrbtnike, smo na hitro nekaj pojedle in se "čipirale" na startu. Do KT 1 je bil vzpon na kar visok hrib - mislim, da Vršnik. Našle smo

jo takoj ("jeeeej" za nas). KT 2 je bila mrtva, na tretji smo imele "minca". Tam smo srečale še dve drugi ekipi.

Na KT 4 smo morale oceniti višino antene (do označbe). Na naslednji KT se je risala skica terena - pod množico daljnovodov. Med KT 3 in KT 5 je bilo potrebno spisati opis in narisati skico poti.

Med KT 6 in KT 7 je bila dolina ("jupi"). Ker smo želele priti na KT 7 čim prej, smo izbrale pot čez pašnike. Preden smo prišle v dolino, je bilo potrebna precej plezanja pod in nad električnimi pastirji. Potem pa je bilo treba izgubljeno višinsko razliko spet nadoknaditi, dokler se nismo naposled le lahko slikale ob naravni kamniti mizi pri neoznačeni KT 7. Na sobotno zadnjo kontrolo je bilo treba priti pod kotom, tam pa smo potem še signalizirale.

Mnenje tekmovalcev: Ekipa 25 cmK

Naša ekipa bi najprej rada pohvalila žirovski rod za človeški pristop do vseh sodelujočih.

Na ROT-u smo sodelovali šele drugo leto, vendar smo opazi-

li, da timski duh nekoliko pojenja; v ospredje prihajata odtujenost in rivalstvo. Medsebojna pomoč je vse manj pomembna. Mogoče je sicer to problem nas, ki nismo strogo orientacisti, to pa je orientacijsko tekmovanje. Vseeno pa smo vsako leto znova presenečeni nad pripravljenostjo in vztrajnostjo ženskih predstavnic, kljub zahtevnosti samega tekmovanja - kapo dol! Naše pravilo na ROT-u je sodelovati in uživati, zato se bomo ROT-a drugo leto ponovno udeležili!

Foto: G. M.

Mnenje tekmovalca: Marko Sirše, RJZ, Ekipa 305

Za razliko od preteklih ROT-ov je nedelja odločila zmagovalca. Organizator se je potrudil in našel najlepše hribe, najtežji kroki in najbolj mrzel tuš.

Rezultati

- Skupna razvrstitev rodov:
1. mesto: Rod Jezerski zmaj
  2. mesto: Rod svobodnega Kamnitnika
  3. mesto: Rašiški rod
- Vsi rezultati in fotografije so na strani rot.zirk.si.

Vodniški tečaj JPN

Iz Žirov smo se 16. avgusta odpeljali proti Postojni. Tam se nas je zbralo 24 tečajnikov in mentorji s kanarčki. Po spoznavnih igrah in predavanju o bivaku smo se odpravili na kratko orientacijo, ki pa je bila vse prej kot kratka. Proti koncu poti nas je ujela megla, nato pa še noč, ampak mi se nismo vdali. Utrujeni smo končno prišli na mesto bivaka, pojedli špagete in postavili bivak.

V dveh dneh, ki smo jih preživelih na bivaku, smo slišali veliko zanimivega o rastlinah, motivaciji in zgodovini taborništva. Drugo jutro bivaka pa smo se končno odpravimo na težko pričakovan "Mačkuc". Tam so nas čakale viteške igre: pisali smo čustvene pesmi svojim izbrankam, kot Mojzes smo razmaknili morje, jezdili smo konje in se mečevali ... Po koncu iger so nas razdelili v vode. Žirovce so nas dali narazen. Verjetno so se bali, da bi skupaj kaj ušpičili.

Predavanja so bile večinoma kar zanimiva (in vmes super igre), SP-ji so nam kot vedno ponagajali, zaradi bomb nas je obiskal krt, ki je vse naše stvari premaknil v drugi šotor. Težko smo se poslovili od novih prijateljev, a smo si obljubili, da se še kdaj srečamo. To je bilo mojih najlepših in najbolj nepozabnih 10 dni med poletnimi počitnicami.

In ja, zdaj tudi mi čut'mo JPN.

oproda Žan Dolenc, RZŽ Žiri

Foto: plemstvo

Sredi toplega avgusta je v ohlajenem gozdu pri Mačkovcu, natančneje na ozemlju "Katzovškega gradu", potekal vodniški tečaj za JPN območje. Na gradu je živelo plemstvo, na grajskem travniku pa oprode, ki so se delili na 4 vode: Plemeniti jedci, Čačkalice, Kraljevi tortelini in Ninini oklepčki. V našem kraljestvu se je zvrstilo mnogo obiskovalcev, eden izmed njih je bil morilec s poljubi, polh Dartanjan in krtek. Na koncu tečaja je vsem oprodam uspelo, da so bili povišani v viteze in tako dobili vstopnico za svet vodnikov. Plemstvo je na tečaju uživalo, mislimo pa, da je bilo tudi oprodam "fuε stroj".

vojvodinja Petra Mekiš, RJS Izola

Foto: Petra Mekiš

Vodniški tečaj

Obljubljanskega območja

"Obljubljanec" smo lani po dolgem času spet organizirali vodniški tečaj, nad našimi rezultati pa smo bili tako navdušeni, da smo se odločili, da stvar letos ponovimo. Tim, v precej podobni sestavi kot lani, le da so bile vloge drugače razporejene, je tako že spomladi začel z intenzivnimi pripravami, ki so vrh dosegle na samem vodniškem tečaju. Ta je potekal med 19. in 28. avgustom, tudi letos na Pšenku na tabornem prostoru Rodu srebrnih krtov.

Letos je ekipa šestih mentorjev s pomočjo kanarčice, kuharja, vodje tečaja in starešine ter z zunanjimi predavatelji z znanjem polnila glave 27 tečajnikov iz desetih rodov. Na tečaju smo seveda obdelali vse teme, ki jih od nas zahteva predpisani program, nekaj časa pa smo posvetili tudi taborniškemu znanjem, igram in drugim bolj ali manj zabavnim taborniškim aktivnostim, kot so

večeri ob ognju, vodne igre, vpihovanje sveče ...

Tudi letos lahko ob koncu tečaja pohvalim vse tečajnike za njihovo prizadevnost in aktivno sodelovanje na predavanjih, pa tudi za ustvarjanje energije, ki je bila na tečaju fenomenalna! Zabava ob pomivanju posode, "jizz" našega

kuharja, "samuraji", "skretbook", Klemen in maščevanje ob njegovem izginotju, vodova zastava ČČT, "En črv" itd. bodo še dolgo polnili srca ČČT-jev, 115G-jev in Afro storžkov. Timu, ki pripravlja tečaj, pa so tečajniki dali zalet za ponovno organiziranje tečaja.

Vesna Istenič

Foto: Manca Smolnikar

Foto: Manca Smolnikar

Foto: Peter Vrčkovnik

Pikina velenjska mini avantura

V pikastem mestu Velenje je 22. septembra vsepovsod mrgolelo pik in pikic. Ampak tiste najbolj posebne in najbolj pogumne so se zbrale ob jezeru, z namenom, da se podajo na pravo Pikino mini avanturo. In še sreča, da so se zbrale, kajti nad vilo Čira Čara so se zbrali črni oblaki in slišal se je velik pok. In pri Piki Nogavički ni bilo nič več tako kot prej. Vse je bilo narobe, celo vila Čira Čara je bila pospravljena. Mali avanturisti so tako dobili pomembno in odgovorno nalogo, da pomagajo Piki postaviti njen svet spet na pravo mesto.

Foto: Peter Vrčkovnik

ki so jih premagovali z zavezanimi očmi, pa preizkus moči, kjer je morala biti noga hitra in udarna, svojo iznajdljivost so pokazali pri ustvarjanju unikatnega Fickota, spretnost pa so merili na prav posebnem poligonu, kjer je bilo med drugim nujno zbrati pare nogavic, ki ne pašejo skupaj - Pikine torej. Svoj raziskovalni duh so nadobudneži lahko potešili na vodi, ko so se podali odkrivat vodno mesto, nekaj poguma pa so potrebovali za vrhovodske podvige. Zelo zvito hitri so bili na škripcu, ki jih je kot blisk pripeljal do zelenega drevesa. Proti koncu so lahko preverili, ali je vila Čira Čara s pomočjo njihovih dobro rešenih nalog že kaj manj urejena in znova tako razmetana, kot pri Piki pač mora biti, a so hkrati spoznali, da jih je gospod Ficko pošteno nahecal, saj so mu skoraj vsi brez vprašanj izročili težko pridobljene zlatnike. Še sreča, da so avanturisti na koncu le uspeli pomagati Piki in ji vrnili vse njene ta prave značilnosti, da je lahko kasneje Fickota prijela za ušesa, kot zna le ona.

Ob zagnanih organizatorjih, tabornikih Rodu Jezerški zmaj, ki se vsakič znova z iskrico v očeh prelevijo v otroke in poskrbijo, da le-ti skupaj s svojimi starši doživijo prav poseben, pustolovsko obarvan dan, se ne more zgoditi nič drugega kot to, da se na koncu sto malih oči upre v njih, z željo, da slišijo, kdaj se vidimo spet.

Foto: Peter Vrčlovnik

Na poti, ki so jo premagovali peš, na rolerjih, s kolesom in v čolnih, so reševali zapletene naloge. S pomočjo zemljevida so iskali kontrolne točke, ki so bile posejane okoli Velenjskega in Šoštanjanskega jezera. Male avanturiste so čakale skrivnostne poti,

Taborniki na največjem otroškem festivalu

Foto: Lana Semečnik

*Hej, Pika Nogavička,
čola hop, čola hej, čola hopsasa,
vsak dan si izmislim,
nekaj čisto novega ...*

Ta pesem je od 16. do 22. septembra odmevala v Šaleški dolini, kjer je potekal že 23. Pikin festival, na katerem smo se kot že prejšnja leta predstavili tudi taborniki. Postavili smo čisto pravi mini tabor, ki so si ga lahko otroci in ostali obiskovalci ogledali in dobili vsaj malo vpogleda v to, kar počnemo in znamo taborniki. Vsak dan so prihajali novi in radovedni otroci, ki so prepevali, plesali in skakali na takšne in drugačne taborniške pesmi. Ustvarjali so toteme, kljukice, spoznavali taborniške zakone in se preizkusili v pravem taborniškem poligonu. Lahko so si ogledali šotor, videli čisto pravi totem in se gugalji na pravi taborniški gugalnici, ki ni bila nikoli prazna.

Bil je res nepozaben teden in hkrati tudi izvrstna promocija za tabornike iz celotne Slovenije, saj so tabor obiskali otroci iz bližnje in daljne okolice. Nad nami je bila navdušena tudi sama Pika Nogavička, ki je rekla, da se nam bo pridružila še na kakšni naši akciji.

Pia Mirnik in Lucija Arlič

Foto: Petra Jelovšek

Obisk živalskega vrta

Na prvi rodovi akciji smo 15. septembra taborniki Rodu Enajsta šola Vrhnika obiskali ljubljanski živalski vrt. Na vse zgodaj jutraj smo se z avtobusom zapeljali do živalskega vrta. Tam smo se nekaj časa igrali "pingvine in medvede" ter dajali videz, da so nekatere živali očitno že pobegnile iz kletk. V živalskem vrtu smo se razdelili po vodih in si s pomočjo živalske fotoorientacije ogledali surikate, opico Pike Nogavičke, žirafe, slone in ostale živali. Živalski vrt nam je razkazal tudi vodič, ki nas je poučil o zebrah, nam pokazal šimpanze, ki so nas pozdravili s prho slin, in tistim, še posebej pogumnim, tabornikom okoli vratu ovil kačo. Seveda smo pri igralih tudi pomalicali in se malo poigrali, nato pa si po vodih ogledali še preostanek živali. V pričakovanju prvih vodovih sestankov smo se vrnili nazaj na Vrhniko.

Tara Milčinski Tenrek

60 srebrnih let

Mineva 60 let, od kar je prvič zaplapolala zastava Rodu srebrnih krtoz iz Idrije (RSK). Društvo trenutno šteje 95 članov, k rodu pa pripada tudi četa Črni vrh, z dodatnimi 22 člani. Naše rutke, dobra volja in druženje so vidni povsod, z dogajanjem ob 60-letnici pa smo Idrijčanom želeli približati taborniški način življenja, ki ga živimo danes. Predvsem pa smo z obeležbo obletnice želeli obuditi spomin na tabornike, ki so pomagali soustvariti zgodovino našega rodu.

Ob jubileju smo trenutno aktivni taborniki RSK pripravili vrsto dejavnosti. Dogajanje se je z aktivnostmi na Mestnem trgu začelo 3. septembra. V naslednjih dneh smo organizirali fotoorientacijo, pripravili smo tekmovanje v taborniških spretnostih in progo preživetja, podali smo se k taborniški koči na Pšenk ter ustvarjali na delavnicah. Celota našega prebiranja arhivov in zbranih gradiv se je kazala na razstavi, ki je bila na ogled postavljena ves teden.

Taborniški teden, poln aktivnosti in priprav, smo slavnostno sklenili 7. septembra, s proslavo, ki se je začela s kratkim humorističnim filmčkom, nadaljevala pa v znamenju petja. Proslava se je zaključila zelo svečano, najbolj aktivnim in marljivim članom rodu v zadnjih 15 letih je načelnik Zveze podelil značke ZTS. Malo manj uradno je potekal sobotni pohod na Pšenk, kjer smo priredili piknik in različne aktivnosti za obiskovalce. Utrujeni po vseh dejavnostih so se lahko okrepčali z golažem in palačinkami. Druženje smo pripeljali h koncu s prižigom svečanega ognja.

Večina udeležencev je bila istega mnenja, da bi morali tako srečanje ponoviti vsako leto. Za starejše, ki vzpona ne bi zmogli, smo omogočili prevoz s kombijem, ki so nam ga rade volje posodili tolminski taborniki. Torej, prvi teden septembra v Idriji je bil pester, a taborništvo ni le popoldanska aktivnost, taborništvo je način življenja, ki te zasvoji. Zato ne bo pester le prvi teden septembra, ampak še nadaljnja leta, ko se bo v Idriji zagotovo našla pečica ljudi, ki bo taborništvo ohranjala naprej. **RSK Idrija**

Vinetou v raju pod Uršljo goro

Na naš prvi zbor v novem taborniškem letu je zašel slavní indijanec Vinetou ter zaradi obnemečnosti nad čarovnijo narave v raju pod Uršljo goro popolnoma pozabil na čas. Da bi lahko preživel noč, je moral ugoditi divjim svinjam (PP-jem), ki so bile razporejene po sedmih točkah grajskega parka. Ker tega ni zmozel sam, so mu na pomoč priskočili taborniki (MČ-ji in GG-ji). Ti so divjim svinjam prikazali svoje znanje, za katero so v zameno dobili njihovo dovoljenje (podpis), s katerim so kasneje na tržnici kupili vse potrebno za izgradnjo bivaka, da je Vinetou lahko preživel noč. Še dobro, da so se taborniki izkazali tudi na področju orientacije in so junaku posodili kompas in zemljevid, ki sta mu naslednje jutro koristila, da je lahko nadaljeval pot.

RKJ Ravne na Koroškem

Med iskrenimi ljudmi

Tudi letos smo taborniki Kraških j'rt iz Sežane obiskali Varstveno delovni center Koper, enoto v Sežani. Naš cilj je bil, da uporabnikom in zaposlenim predstavimo taborništvo, tako da tudi oni za nekaj uric postanejo taborniki. 9 PP-jev in RR-jev se nas je 30. avgusta oborožilo s šotorom, kitaro, različnimi taborniškimi ruticami in številnimi slikami s taborjenja ter se odpravilo do Varstveno delovnega centra. Nekateri uporabniki so navdušeno pozdravili RR-je, ki so se jih spomnili iz prejšnjega obiska, nove obraze pa so prav tako z veseljem sprejeli.

Na začetku smo na kratko povedali, kdo taborniki smo in kaj počnemo, čemu služijo rutice in kaj je kroj. Sledil je ogled slik, med katerimi so uporabniki izbrali najlepše ter naredili majhno razstavo. Nasmejani in z ruticami okrog vratu smo vsi skupaj zapeli nekaj taborniških in manj taborniških pesmi, najbolj pogumni so tudi zaplesali. Sledilo je postavljanje šotora in slikanje v njem. Naučili smo se narediti še nekaj vozlov in že je bil čas za kosilo ter z njim tudi naše slovo - z obljubo, da kmalu spet pridemo.

RKJ Sežana

Foto: Tadej Uršič

Energizer®

V mesecu oktobru svetilki
Energizer Solar&Dynamo in Compact Led
15% ceneje.

Novi slovenski filmi

Besedilo: Miha Bejek

Na 15. Festivalu slovenskega filma v Portorožu so bili konec septembra prikazani najnovejši filmi slovenskih filmskih ustvarjalcev. Mnogi med njimi bodo v naslednjih tednih in mesecih začeli svojo pot po kino dvoranah, številni bodo prikazani na nacionalni televiziji, za nekatere pa se boste morali kar potruditi, da si jih kje ogledate.

Nagrajeni animirani film *Pikapolonica hoče odrasti*

Slovenski film ljudje prepogosto kar pregovorno odpišejo kot nezanimiv, kar je zagotovo krivica. Ne, slovenski film običajno nima pripovedi in posebnih učinkov ameriških visokoproračunskih filmov in gledalcu, navajenem neprestane akcije, se lahko hitro zazeha. A prav zaradi te drugačnosti si je kakšnega vredno ogledati. V njih lahko najdemo teme iz domačega okolja, ki nas po eni strani zabavajo, po drugi pa ponudijo možnost razmisleka o svetu, ki ga srečujemo vsak dan na domačem pragu. Obenem pa je lepo tudi v kinu slišati govorjeni slovenski jezik, ko enkrat za spremembo ni treba brati podnapisov.

Omenimo torej nekaj novih filmov, katerih ogled lahko popestri

druženje PP kluba ali nadomesti kakšen vodov sestanek. **Šanghaj** je saga o ciganski družini, posneta po romanu Ferija Lainščka. Strokovna žirija filma sicer ni kaj dosti nagradila, a pestra zgodba z veliko zanimivih karakterjev in prikazom ciganske kulture, vpete v slovensko okolje, je zelo varna izbira za ogled. Kar nekaj filmov je tokrat spregovorilo o staranju, ki se na prvi pogled ne zdi tako zanimiva tema za mlade, pa vendar lahko ti filmi ponudijo nekaj več medgeneracijskega razumevanja. Simpatičen film **Srečen za umret** prikaže zgodbo upokojenca, ki se preseli v dom za ostarele in tam ponovno zaživi - prigode upokojencev pa bodo zelo blizu tudi vsakemu šolarju. Dokumentarno-igrani film **Deklica**

in drevo je morda prezahteven za mlajše občinstvo, malce starejšim pa zagotovo ponudi izjemno vizualno-poetično izkušnjo, do katere nas pripeljejo pogovori legendarnih slovenskih igralk, Štefke Drolc in Ivanke Mežan, ter meditativni posnetki narave in razvejanega hrasta, ki bodo tabornike zagotovo spomnili na lepoto in spokojnost narave. Nagrado za najboljši film je dobil **Hvala za Sunderland**, ki ga bo Televizija Slovenija predvajala pozno jeseni, gre pa za nekoliko trpko komedijo, ki izriše več znanih motivov iz današnjega časa; od nezavidljivega položaja delavcev do samoooklicanih estradnih pevk, ki nastopajo po trgovskih centrih.

Filma s taborniki tokrat ni bilo, zanj bomo morali "po svoje" počakati še eno leto, vredno pa je omeniti še nekaj filmov, ki so zanimivi tudi za najmlajše. V spremljevalnem programu je bil prikazan film **Duhec**, fantazijska pustolovska komedija z otroki in duhcem Hrabroslavom v glavnih vlogah, ki bo prikazan tudi na TV Slovenija. Posebne omembe pa je vreden kratki animirani film **Pikapolonica hoče odrasti**, v katerem pikapolonica odide v svet in preko srečanj z različnimi žuželkami skuša razumeti svet odraslih. Izvrstno izdelana animacija z dobro glasbo bo nasmejala in navdahnila tako otroke kot starejše.

Volkovi in otroci

Besedilo: Miha Bejec

Si predstavljate, da kot otrok več let živite v divjini, kjer z volkovi vzpostavite prijateljski odnos? Želite primerjati svoj vsakdan z življenjem otrok v odročnem delu Švice? Popestrite si kakšen jesenski večer z ogledom filmov *Med volkovi* in *Otroci z gore Napf*. V programu za otroke Kinobalon ju predvajajo v Kinodvoru.

Med volkovi je igrani film, posnet po resnični zgodbi o dečku Marcosu, ki je v gorovju Sierra Morene v Španiji 12 let živel v divjini brez stika z ljudmi. Marcos mora kot sedemletni deček zapustiti dom in k sebi ga vzame kozji pastir Anatasio, ki dečka uči veččin preživetja v naravi - vse od zeliščarstva in priprave hrane, do nastavljanja pasti in lova ter mirnega sobivanja z volkovi. Ko starec umre, je deček prepuščen le svoji iznajdljivosti in vztrajnosti ter prijateljstvu z volkovi. Film odlikujejo izjemni posnetki narave in divjih živali, še posebej odnos vzajemne pomoči med dečkom in volkovi. Pravi taborniki bodo ob ogledu zagotovo znali ceniti iznajdljivost in veščine, s katerimi deček preživi, ter neskončne možnosti, ki nam jih ponuja divja narava, če jo znamo spoštovati.

Dokumentarni film *Otroci z gore Napf* prikazuje življenje otrok na gorskih kmetijah na gori Napf. Alice Schmid, avtorica filma, je med otroki preživela leto dni in skrbno snemala prigode otrok: pot v nekaj kilometrov oddaljeno šolo, do katere se nekateri vsak dan vozijo tudi z žičnico, skrb za vse vrste domačih živali, zaščito ovac pred volkovi, ohranjanje tradicionalnih plesov, pesmi, jedi, otroške igre na cvetočih gorskih travnikih z osupljivimi razgledi. V filmu se sprehodimo po posameznih gorskih kmetijah, o tamkajšnjem življenju pa nam pripovedujejo izključno otroci, katerih bistre izjave so pravi zaklad tega filma. Deček Reto, 13 let, pove: "Pravijo, da nevihte izvirajo iz soteske Aenziloch. Tam živijo gospodje, ki so zatirali ljudi in so bili zato pregnani iz dolin. Zdaj privzdigujejo skale. Tik pod vrhom se jim skale izmuznejo in se odvalijo navzdol. Tako nastane grom."

Za ogled filmov *Med volkovi* in *Otroci z gore Napf* dobimo taborniki v Kinodvoru v Ljubljani 10-odstotni popust. Pogoji za popust je taborniška rutica okrog uratu.

Kaj je Pingvinom prineslo poletje

Besedilo: Nina Medved - Mjedved

"Skrajno dober dan vam želim, fantje in dekleta! Ste pripravljeni na novo taborniško leto in izzive, ki nas še čakajo letos?" Miha je samozavestno vstopil v klubske prostore, kjer so se ponavadi dobivali s Pingvini. "A smo že vsi? Ne, vidim, da Roka ni, bomo pa še malo počakali ..."

Za mizo so sedeli po vrsti: Vid, Tina in Nejc. Vsi so bili videti dobre volje in Tinine lase je celo krasil nov platinast pramen las. Najbrž je frizerja obiskala pred kratkim in si za novo šolsko leto omislila tudi novo pričesko.

"Samo da vzamem našo vodovo knjižico, takole ... Leto 2012/13, vod: Pingvini ... Člani?« vrže pogled na edine tri prisotne, "maloštevilni. Tako, zdaj pa mi povejte, kaj ste še počeli čez poletje. Tina, vidim, da si vsa 'nova'?"

"Ja, z mamó sva šli v nakupovalni center in k frizerju pred prvim šolskim dnem. Je rekla, da mlade dame ne smejo hoditi po svetu tako zanemarjene, pa mi je kupila pol trgovine z oblačili. Drugače sem pa bila na morju na Pagu in pri babici na počitnicah!"

Miha je pospravil vodovo knjižico nazaj v torbo: "Fantastično. Pa vidva, fanta, kam so vaju peljali starši?"

"Jaz sem bil v koloniji na morju, Nejc pa je ravno razlagal, da ga je stric peljal na potovanje po Ameriki. A-ME-RI-KI!" Od vznemirjenja ga je kar dvigovalo s klopi, na kateri so sedeli.

"Ja, stric Matevž me je peljal v Houston, to je v Teksasu, imel je ..."

Vendar je v tistem trenutku prispel še zadnji od Pingvinov ter prekinil Nejčevo pripoved: "Hej-hoj, tabornički moji, Rok je tu! A ste me kaj pogrešali?« Zrinil se je vmes med Tino in Nejca ter vrgel svoj nahrbtnik na tla.

"No, moj stric je imel v Houstonu neke poslovne sestanke in me je vzel s seboj, tako da sem bil sicer večino časa v hotelu, kjer sva stanovala, ampak sva šla tudi malo naokoli."

Rok je našpičil ušesa: "Kaj, a v Ameriki si bil, stari moj? Nisi nič rekel, lahko bi poslal kako razglednico!"

"Saj sem poslal eno sem, k tabornikom! Ampak ne vem, kdaj bo prispela, letalska pošta potrebuje dlje časa. Sem pa prinesel spominke za vse vas." Na mizo je pričel zlagati majhne paketke: "Miha, izvoli, tebi sem prinesel nalepko rakuna, tam živijo kar tako po mestih. Veš, se prihajajo hraniti z ostanki iz smetnjakov in nekateri jih imajo celo za domače živali! Tina, zate sem prinesel prave ameriške 'cookije', Vid in Rok, vama pa sem prinesel magneta za na hladilnik."

"Oo, to pa je zelo prijazno od tebe ... A kar zdaj odpremo piškote in si jih razdelimo? Na, Miha, vzemi prvi -"

"Hvala, Tina. No, fantje, še kaj drugega novega čez poletje?"

In tedaj je Nejc delil s Pingvini še eno novico, dosti bolj zanimivo kot to o Ameriki in zaradi katere je Tinina čeljust padla vse dol do mize in še malo pod njo: "Ja, pa punco imam."

(Se nadaljuje ...)

Sladka kot med

MI2

Zapisal: Gašper Cerar

E g# c# A H

E Gm# Cm#
Dobro vem, da od spominov bolj otožno se živi,
A H
da obrabljene vse rime so na maj.
Gm# Cm#
A me vleče, kakor druge, ki so bivali kdaj tam,
A H
da odtavam spet tja, v tisti mali kraj;

E Gm# Cm#
pod goro, pod grad, v pekarno z vonjem kruha zjutraj ob treh,
A H
vse do kina, kamor treba je čez most;
Gm# Cm#
v gor'co pred oltar, v mali nočni bar,
A H
na topli jug, na sonce in mladost.

REFREN:

A H
B'la je sladka ko' med, b'la je nežna ko' cvet,
E Gm# Cm#
B'la je boljša od drugih deset.
A H
Jaz pa *hotu* s'm v svet svojo zvezdo ujet,
E Gm# Cm#
in jo *pusto* počasi venet'.

E Gm# Cm#
Kakor takrat slišim zvoke, vidim barve, tipam stvari,
A H
param sneg, sušim obraz pod mavrico.
Gm# Cm#
In še čutim njen korak, ko odhajal sem na vlak,
A H
sramežljiv poljub na lica za slovo.

REFREN

E Gm# Cm#
Dobro vem, da pri spomilih se človeku v glavnem zdi,
A H
da za nazaj izgleda vedno vse bolj lepo.
Gm# Cm#
A, tu pa tam, priznam, prisežem, ni me sram,
A H
zalotim se, da mislim le na njo.

REFREN 2x

H E
... in jo *pusto* v Rogatci venet.

20. oktober	Fotoorientacija	orientacijsko tekmovanje
	Ljubljana	MČ, GG, PP+, koleščkarji
	Informativne prijave: do 16. 10.	Cena: 5 €/ekipo
	Kontakt: nouljan.ziva@gmail.com.	MZT Ljubljana

20.-21. oktober	Močne ukane	šaljivo in orientacijsko tekmovanje
	okolica Medvod	GG, PP, RR/grče
	Rok prijav: 12. 10.	Cena: 50 €, 75 €
	Kontakt: rdrm@googlegroups.com	Rod dueh rek Medvode

20.-21. oktober	JOTI (Jamboree On The Internet) in JOTA (Jamboree On The Air)	mednarodno srečanje
	internet, radioamaterske zveze	GG+
	Registracija: www.jotajoti.org	Cena: brezplačno
	Informacije: www.joti.org/sl/	Svetovna skavska organizacija

26. oktober – 4. november	Jesenski vodniški tečaj	izobraževanje
	Skomarje nad Zrečami	nad 15 let, znanje 2. lista
	Rok prijav: 21. 10.	Cena: 160 €
	Kontakt: emil.mumel@guest.arnes.si	Celjsko-zasavsko območje

Jezne viteške ptice na taboru RJS. Foto: Louro Mekiš

In valjar se lahko prične. Foto: Matija Krkač

Murenčki, grča in kamela. Foto: RKJ

Iskrice v peuskem zboru. Foto: Iztok Huala

Večerja za prestop med grče. Mmm. Foto: RSM

Zadnja plat

Ureja: Nace Kranjc

Zabaune bratitve. Foto: Nace Kranjc

Pravkar izšlo v založbi Zveze tabornikov Slovenije!

- Vse o opremi za gibanje in bivanje v naravi.
- Opisi najbolj razširjenih rastlin in njihove uporabe.
- Pitna voda in priprava hrane.
- Osnove orientacije v naravi.
- Osnove pionirstva za postavitve zasilnega bivališča.
- Koraki preživetja, ko ne gre vse po načrtu.

Priskrbite si svoj izvod v Zadrugi ZTS,
Parmova 33, Ljubljana.
Več informacij: 01/3000-820